

Tractatum hunc, *De Morbis Acutis Infantum*, à *Gualtero Harris*, M. D. Collegii Medicorum *Londinensium* Socio atque Censorum altero, conscriptum, Utilem judicamus, ac dignum ut typis mandetur.

Maii 7.
1689.

Geo. Rogers, Præses.

N. Johnston.	*Censores* Col-
Ri. Griffith.	legii Medico-
R. Blackburne.	rum *Lond.*

DE MORBIS ACUTIS *Infantum.*

AUTORE

Gualtero Harris, M. D. Celeberrimi Collegii Medicorum *Londinensium* Socio, atque Censore.

[illegible] γὰρ ἀρχὴ ἐν ἰατρικῇ, καὶ μέσα, καὶ τέλος.

Hippocrates.

LONDINI:

Impensis *Samuelis Smith*, ad insignia Principis in Cæmeterio Divi Pauli. 1689.

ILLUSTRISSIMO

Domino, Domino

CAROLO,

Marchioni & *Comiti Vigorniensi*, *Filio* natu maximo & *Hæredi* Celsissimi & Serenissimi *Principis* HENRICI *Ducis* de *Beaufort*, &c.

C*UM Tantus Vir tanto Me honore dignatus sit, ut* Nobilissimum Infantem, *tam Antiquæ Prosapiæ Spem*, Filium *dico* & Hæredem, *ab ipso vi-*

tæ ferè ingressu curæ meæ concrederet; cúmque conamini meo, utut tenui, exoptati successus non defuerint; ex officio meo esse censui, hæc qualiacunque de medicandis Infantum *morbis periculosioribus Cogitata sub* Illustrissimi Nominis Vestri *auspiciis in publicum emittere.*

Infinitum esset, nec mearum virium, Domûs Vestræ Antiquissimæ, *ac penè* Regiæ *Splendorem depingere; in* quâ *scilicet* à plus septingentis annis semper floruit tanta Illustrium Avorum series, ut nequis minoris unquam Dignitatis, quàm vel Reges ipsi, Duces, Marchiones, aut Comites, in tàm longo temporis decursu, rerum in Illâ potiretur. *Nec minùs difficile esset* Magnorum Parentum *Merita Virtutesque tantis* Principibus *dignas recensere. Sed quòd uterque meâ in* Arte Medicâ *officia versùs Seipsos præstita & benignè recipere, & humaniter comprobare non*

Vid. Histor. Genealogicam Regum Angliæ, à Domino Fr. Sandford, Feciale Lancastriensi, Anglicè conscriptam. *p.* 348.

dedignati sint, non potui non Grato animi Testimonio profiteri.

Te verò Illustrissime Marchio *quis dignè scripserit? Quis Animi Celsitudinem rarâ Humanitate conjunctam, Prudentiam, & per tantum Peregrinationum comparatam exterarum gentium Notitiam, in humanioribus literis Judicium Exquisitum; ita ut in hoc genere Omnia* Te *non minùs* Fautore *Maximo superbiant, quàm* Censore *Æquissimo gaudeant.*

Quùm itaque tractatus iste Methodum *edoceat, quâ* Amplissimum Filium Vestrum (*ægritudinibus plùs semel correptum, quibus imbecillitas Infantilis, & Idiosyncrasia tenera Illum obnoxium reddiderant*) *auspicatò liberavi; quam etiam non ex Autorum libris depromptam, sed observatione propriâ stabilitam, & propriis simplicibusque animi notitiis munitam, aliis non inutilem fore spondeam: hunc* Celsitudini Vestræ *consecrare animus est; de aliorum*

judiciis securus, modò Gratiâ & Favore Vestro *inclarescam.*

Illustr. Celsitud. Vestræ

Humill. Fidel.
devinct. Cliens,

Gualterus Harris.

Elenchus rerum.

QUâ ratione autor hæc conſcribere inductus. *p.* 1. Quæ ad *Curationem Infantum* certiorem ſpectant, à Medicis hactenùs deſiderari. 2. Faciliorem autem eam fore, ac vulgò creditur. 3. Probatur id argumento ex ætatum differentiis, & temperamentis. 4. Morborum omnium Infantilium *una eademque cauſa.* 5. Quænam ea ſit. 6. Quis *Infantis*, & quis *Pueri* nomine intelligendus. 7. *Diagnoſis* horum morborum quibus criteriis eſt inveſtiganda. 8. Undè pendebat incertitudo, ut videbatur, diagnoſtica. 9. Quòd *Pulſus* Infantum ſit minùs obſervandus. 10. Ut & *Urina* eorundem. *Ibid. Cauſa* ſuorum affectuum *Procatarctica.* 11. Quantùm ſalus fœtûs à Matre pendet. 12. Cur innata generis bonitas, aut vitium, aliorum animalium quàm humanæ proli

Curativæ duæ. 44. Celeberrimus *Sydenhamius* primus viam deditâ operâ monſtravit *Purgandi* vel in ipſis *Febribus*. 45. Quàm utilis ac neceſſarius ſit *Catharſeωs* uſus. 46. Prima Indicatio eſt *Acidi* exquiſita *Præparatio*. 48. Quòd *Humorum Præparatio* olim uſitata fuerit inutilis ac inanis. 49. Cur tot veteres Medici *Catharſin* in febrientibus neglexerint. 50. Præparatio humorum per *Alexipharmaca* & *Sudorifica* rem deteriorem plerùmque facit. 51. *Coctionem* citiùs promoveri *Evacuationibus* quàm cæteris quibuſcunque. 52. *Præparantia medicamenta* enumerantur. 53. Annotatio iis non indigna ſcitu, qui medicamenta pauperibus liberali manu, & abſque aliquâ mercede, exporrigere amant. *ibid.* Quare *Magiſteria* numero *Præparantium* non accenſentur. 54. Quare nec *Salia Volatilia*, nec *Spiritus Volatiles*, nec *Salia Lixivialia*, nec denique quodcunque genus remediorum impensè *calidorum*. 54, 55. Quòd prædicta *Præparantia* ſint ex *Anodynis* potentioribus. 56. Uſus eorum perminutus effecit,

fecit, ut ea facultas eorundem Medicis minimè obſervaretur. *ibid.* Ex quibus Medici peritia eſt jure æſtimanda. 57. *Formulæ* & uſus *medicamentorum Præparantium.* 58. Objectioni cuidam occurritur lepidâ quâdam fabellâ. 62. Traduntur *Formulæ* blandorum *Catharticorum.* 63. Quid nonnunquam faciendum ſit in ſymptomatis diſſonis & incongruis. 64. *Emplaſtrum* regioni umbilici. 65. *Rhabarbari* præ aliis purgativis merita laudatio. *ibid.* In quo loco habenda eſt *Aloe.* 66. Methodus medendi ulteriùs exponitur. *ib.* Tractatio *Puerorum* paulò provectiorum. 67. *Cautiones* quædam *primam Infantum Purgationem* reſpicientes. *ib.* & 68. Quòd *Catharſis*, è *fortioribus*, nunquam ſit tenellis injungenda. 69. Quædam *Hippocratis* contrà nos militantia, atque adversùs uſum *Catharſeωs* in *Febribus* facientia. *ibid.* Iiſdem reſpondetur. 70. 72. Error Medicorum quorundam fatalis Purgatione præpoſterè utentium. 73. De *Puerorum Venæſectione.* 73. & 145. Reprehenſio

Chymia-

DE

MORBIS ACUTIS INFANTUM.

CUM æstate dudùm elapsâ verba fortè fecerim Peritissimo Consummatissimoque Medico Domino D. *Sydenham*, de successibus repetitis quos in medendis *Infantum* periculosioribus affectibus sæpenumerò fueram expertus sanè Magnus ille Vir attentè percontatus est, quânam ego methodo uti solerem in re adeò hactenùs desideratâ, & cujus plenam notitiam (nequid graviùs dicam) Medici omni laude dignissimi vix ac nè vix quidem sunt assequuti. Cui ego tùm protinùs methodum quæ præ aliis mihi placuit, lubentissimè exponebam. Re tandem ab eo perpensâ,

ac in Praxi ſuâ examinatâ, ille non modò methodum noſtram non improbabat, ſed & eam aliis perutilem fore, experientiâ ſuâ propriâ jam confirmatus prædicabat, atque literis me eandem conſignare magnoperè hortabatur. Tanto igitur Autore calamum pro virili arripio, & reipublicæ ſaluti, quantum in me eſt, verè inſervire ſtudeo.

Scio quàm leviter delineatam, immò incognitam ſanè Provinciam perluſtrare contendam, cùm Pueruli ac maximè Infantes ægrotantes nihil quicquam obſtrepent ad Diagnoſin luculentam, niſi quod querulis vagitibus, & proterviæ incerto idomate, poſſimus expiſcari; quapropter Medici non pauci nominis ampliſſimi, palàm ſunt nobis aliquando profeſſi, ſe Pueris ægrotis, ac præſertim recens natis viſendis advocatos, invitâ quidem Minervâ, tanquam ad Myſterium neſcio quod evolvendum, aut inſanabilem aliquem affectum ſanandum, plumbeis pedibus accedere ſolitos. Minimè dubium eſt, ægritudinum

dinum Puerilium Curationem exquisitam perindè nobis exoptandam, ac aliud quidquam quod in Medicâ Arte hactenùs deficere videtur. Nec modò viri opulenti, qui terrarum & latifundiorum amplissimorum Hæredes aut desiderant, aut sospites conservare volunt, in hâc re plurimum ponunt, verùm & parentes universi στοργῇ ferè invincibili ergà sobolem suam exardescunt, atque in tutelam eorum tanquam propriam suspirant. Quamobrem si facem utut exiguam detur accendere, quâ alii egregiis animi dotibus ornati opus hoc rude & imperfectum limato suo ingenio perpoliant, ac magis absolutum reddant, incœpti neutiquam pœnitebit, & boni id ego consulam.

Quisquis igitur Infantum minimorum symptomata, quæ manifestò se produnt, diligenter expendet, qui crasin eorum molliculam, simplicissimam diætam attentè considerabit, non ita difficile pensum hoc fore comperiet ut falsâ imaginatione ductus priùs sit autumatus. Etenim

asserere non verebor morbos illius ætatis genere paucissimos esse, & gradu tantùm differre; imò curationem puerorum multò tutiorem ac faciliorem, quàm virorum & mulierum.

Inter Ætates, ut senilis alterationem qualemcunque in melius ægerrimè sustinet, propter partium omnium solidarum siccitatem & duritiem, atque saxeam ferè temperiem, ita mollities juvenilis, & tantùm non mucilaginosa teneritudo alterationibus omnimodis recipiendis proculdubiò apta nata est. Siccus utique est Senex iis omninò in partibus, quibus Infans humore excellit: nimirùm ossibus, membranis, ligamentis, arteriis, venis, nervis, & ipsis carnibus; quandoquidem vel ossa Infantum Cartilagines potiùs dici mereantur; cúmque humido tàm primigenio quàm ascititio adeò abundent, adeò mollia & fluxibilia sint eorum corpuscula, ejusmodi Temperamentum omnium humidissimum est ritè statuendum.

Et quemadmodum temperies puerorum Humidiſſima eſt, haudquaquam vereor pronunciare, morbos eorum univerſos ejuſdem generis eſſe, ab unâ eâdemque Causâ produci; quódque prout partes corporis diverſæ, ſint ſuperiores ſint inferiores, hâc vel illâ ægritudine affici ſolent, prout nempè Ventriculus, Inteſtina, Pulmones, Caput, & Nervi, maximè urgentur, aut malè ſe habent, idem reverà morbus quamplurima nomina ſortiatur.

In quâ aſſertione, nè Paradoxon inconſultò ſuſtinere videar, *Hippocratem* ipſum, libro de Flatibus, de unâ eâdemque universâ morborum Causâ differentem audiamus. Τῶν δὲ νόσων ἁπασέων, &c. *Morborum omnium unus & idem modus eſt. Locus verò ipſe eorum differentiam facit. Quarè videntur quidem morbi nihil ſimile habere, propter diverſitatem ſcilicet locorum, qùum ſit tamen una morborum omnium ſpecies, & cauſa eadem.*

Quocircà si humidi puerilis naturam paulùm examinemus, id in nullam aliam Putredinem, nisi Acescentem, degenerare aptum, liquidò constabit. Quemcunque enim affectum pati deprehenduntur Infantes, hoc vel illo nomine insignitum, raró aut nunquam eis deesse fæces Acidum redolentes, & maximè ab initio Ructuum Acidorum copiam, observare potui. Rursùm liquores fermè omnes in putredinem tendentes, Acorem ante omnia contrahere solent. Imò lac ipsum,proprium tenellæ ætatis pabulum, si aliquantò diutiùs asservetur,ultrò coacescit,& ad ignem sine acido quocunque instillato spontè coagulatur. Porrò symptomata Infantum singula Acido, ut parenti legitimo, ortum suum debent.

Addatur his tonus sanguinis debilior, & crasis nimium infirma, ita ut spiritus in eodem hospitantes nondùm eò prædominii devenerint, ut functiones aut munia sua debitè obire, aut quoscunque humorum motus irregu-

regulares à caufis vel externis vel internis fufcitatos poffint ipfi vi propriâ componere. Liquor nempè vitalis, Mufti in morem, priufquam ad debitam ἀκμὴν exaltatus, in Acorem præternaturalem facillimè degenerat; neque idem tamen ità difficulter, tempeftivâ artis ope, in ordinem redigitur.

Infantem intelligimus non modò ftrictiori fenfu, cum *Galeno*, unicum menfem natum, aut bimeftrem, aut ad fummum trimeftrem, verùm etiam latiùs (uti vulgò fit) puerulum paulo provectiorem, nempè ad quartum ufque annum. Pueri nomine complector deinceps ad annum decimum quartum. Quò minor autem natu eft, qui malè valet, eò faciliorem fore morbi alicujus gravioris eliminationem, cùm experientiâ multiplici, tùm ratione ipsâ fuffragante, edoctus conftanter affirmo. Etenim in humido quàm in ficco, in molli quàm in duro, quælibet impreffio, five fit bona, five mala, citiùs perficitur, tametfi in ficco, atque duro, eadem femel paracta diutiùs quidem

immoretur. Facillimè in morbos dilabuntur Infantes, & nisi imperitiùs tractentur, facillimè in sanitatem restituuntur.

Diagnosis affectuum puerilium non ab ipsorum narratione, non tàm ab explorato pulsu, neque ab urinæ curioso examine, quàm a nutricum & muliercularum iis assidentium responsis est extorquenda. Norunt fæminæ an Nauseâ & Vomitu, & quamdiu laborârint; an lac vel cibum coagulatum rejecerint; an importuni vagitus, Vigiliæ, & inquietudo, Torminibus ventris eos excruciari indicârint; an Ructus Acidi, vel singultus emittantur; an Tussis adsit; an sedes vel pauciores quàm par est, vel frequentiores fuerint, quo colore demùm inficiantur, an albidæ, viridescentes, vel bile sint admodum saturatæ. Nôrunt an siti præternaturali, atque adeò Febre detineantur; an ulcuscula in ore (Aphthæ dictæ) latè serpant, atque inter cibandum molestias creent. Percontanti respondebunt, an insultus membrorum

Epi-

Epileptici dicti, majores vel minores, diuturniores aut breviores, repetiti vel rariores, puerilia corpora jam corripuerint; an Dentitionis ſit tempus quo malè ſe habent; denique an quid alicujus momenti, ſive ſit Tumor abdominis, aut alterius partis, ſive Exanthemata qualiacunque aut Puſtulæ, vel Color Icteritius, aut Phlegmonodes, inſtar Roſæ quam dicunt, extra ſeſe prodat. Reliqua ad ſpeculationem ſubtilem, quàm ad Praxin, mihi quidem videntur magis attinere.

Incertæ verò diagnoſeωs (quæ nunc apud plures obtinet) querela non tàm à ſymptomatum defectu, quàm à præpoſterâ ac ineptâ medendi ratione ortum ſuum duxiſſe videtur. Sub hoc enim prætextu & velo Medici ignorantiam & errores ſuos quoquo modo celare contendunt. Neque excogitare poſſum, quâ ratione ſummum numen omnia gubernans & proſpiciens, & in miros agendi ordines res quaſque optimè diſponens, quodque ipſis beſtiis, & inſectis omnium viliſſimis nativam quandam & ſuf-

ſufficientem ſeſe conſervandi ſagacitatem communicare dignatum eſt, quorsùm inquam, humani generis Gynecæo æquam & idoneam conſervationis rationem voluerit deficere, quæ in aliis univerſis tutandis ſuppetit.

Quod ad Pulſum puerorum attinet, is naturaliter quidem, aut leviſſimâ quâvis ex causâ eſt creberrimus, ut quodammodo febricitari nunquam non videantur. Prætereà, iſtà morum proterviâ juniores ferè omnes ſunt præditi, ut carpum eodem ſitu vix momento plerique ſuſtineant ad pulſum attrectandum. Denique ſunt totidem quæ eorum Pulſum accelerant, vel aliàs immutent, ut ſententia exindè lata ſit utplurimùm fallax futura.

Urinæ puerorum ſanitate rectâ gaudentium ſunt craſſiſſimæ, ut ſi inſpiciat curioſus quiſpiam hujus rei neſcius, affectum quempiam graviorem ſubolebit, cùm interim valetudine jàm fruantur ſecundiſſimâ. Infantum urina

unà

unà cum fæcibus inter pannos continuò redditur, atque excoriandis ſuis femoribus quàm profundo hariolatoris examini potiùs inſervit.

Ut morbos eorum rectiùs inveſtigemus, Cauſæ Procatarcticæ notitia non eſt in totum prætereunda. Ea autem potiſſimùm refertur ad diſpoſitionem tàm maternam quàm paternam, quâ principia prolifica tùm temporis conſtabant, cùm Conceptus ipſe primùm tranſigeretur, ac deindè ad illud alimenti genus quod in utero materno vitæ & motûs ſtamina inchoantibus, per umbilicum, vel etiam poros carnis, nè dicam cutis, tunc apertiſſimos tranſmiſſum fuerit ad nutritionem debitam fætui præbendam.

Nemo eſt qui inficiàs ibit, morbos dari Hæreditarios, à parentum altero prognatos: qui dubitet, quin Arthritis, Epilepſia, Calculus, Phthiſis, &c. à fonte paterno in filiolos nonnunquam profluant. Integræ familiæ ex eâdem proſapiâ oriundæ, ſæpè eodem

dem morbi genere vitam claudunt. Scilicet semen prolificum sæpè diathesin morbosam fœtui adeò clavo trabali infigit, ut nullâ unquam arte vel industriâ in posterum amoveri queat.

Ego verò Hæreditariæ labis pueros ab ortu inficientis nullam existimo causam frequentiorem, quàm quæ à matre in utero gestante participari solet. Prægnantes enim mulieres mille erroribus in victu sunt pronæ, mille casibus fortuitis expositæ, quibus vel terrefactæ, vel aliàs læsæ, injurias indelebiles fœtui à tenerrimis unguiculis sæpè sæpiùs communicant. Quàm absurdis enim desideriis urgentur Prægnantes! Hæc carbones, illa gypsum, tertia cineres devorat, inque summis deliciis habent; hæc carnes, illa pisces crudos comedet; imò non desuêre quarum appetitus adeò enormiter fuit depravatus, ut nullum edulium eas reficere poterit, nisi quod ex corporis humani parte aliquâ callosâ constaret. Quinetiam quanta imaginationis vis in Gravidis pollet,

pollet, quot portenta produxit! Maculas omnis generis fœtibus impressas unusquisque in viâ quotidiè conspicit. Atque si historias Gravidarum admirabiles ubicunque colligere esset animus, hoc est, si sub umbrâ eruditionis copiosæ memet tanquam insatiabilem librorum helluonem magnoperè venditarem, locus est jam à cæpto doctè deflectere, & in amplum campum, utut alienum, expatiari. Sed malim institutum rectà prosequi, & brevitati studere, quàm plurimis verborum ambagibus, atque Autorum diu tritorum citationibus ineptis, scientiæ falsò sic dictæ ostentationem facere. Semper ratus Doctiorem reverà esse, qui de re unâ aut alterâ ex proprio penu scit verum pronunciare, quàm qui mille autorum litigantium sententias, indiculorum peritissimus, novit congregare.

Genitrices istæ, quæ in hosce appetitûs depravati effectus magis sunt proclives, eam labem fœtui inurunt, quæ non nisi temporis medicantis ope in solidum est eluenda. Pauperculæ,

quarum

quarum animos à Melancholiâ detinet labor, vel ministerium aliquod quotidianum, & quarum victus tenuior est & simplex, depravationes recensitas minimè omnium experiuntur. Præ cæteris Hystericæ mulieres (quibus annumerare jàm possumus longè majorem partem earum quæ cuticulam lautiùs curant,atque otio liquescunt,& quarum sanguis lento torpore perindè coacescit, ac stagnantes aquæ putredinem subeunt) diathesin morbosam fœtui unà cum primis naturæ rudimentis nunquam non communicant. Siquidem *mali corvi malum*, ut aiunt, *ovum*.

In cæteris animalibus innata generis bonitas proli certissimè transfertur, partim quia victus eorum simplicissimus est, & partim, idque potissimùm, quia mas naturæ leges inviolatas universim servat, neque est piaculi istiùs reus, ut gravitanti fæmellæ se unquam commiscere voluerit, postquam sive odore, sive instinctu suo admodùm sagaci, nè dicam Rationali, fæmellam utero ingra-

vescere suboleverit. Atverò genus Humanum (cujus Ratio intumescens plerumque dictat cristas in sublime erigere, & præ sebrutum omne semper aspernari) quovis hirco ferè salacius, indomitam suam libidinem adeò nescit gubernare, ut à primâ conceptione ad ipsum parturiendi momentum, fœminam vix desinat importuniùs exagitare. Hinc viri torosi & vegeti prolem valetudinariam non rarò progignunt. Hinc annosi senes, scilicet ab effrænatis amplexibus (benigno Naturæ favore) jampridem emancipati, liberos rectiùs valentes ex effæto suo semine plùs semel procreant, quàm juvenes utcunque strenui, atque æstu Venereo flagrantissimi solent.

Post causam Procatarcticam prædictam à principiorum generationis conditione ac statu deducendam, aut à matre gravidâ plurimùm pendentem, Causæ eorum affectus propiùs respicientes ad quatuor Capita referri possunt. 1. Ad frigus susceptum. 2. Ad lac Nutricis nimis crassum. 3. Ad car-

nis

nis deglutitionem præmaturam. Et 4. Ad insanam matercularum, ac nutricum plerarumque indulgentiam, in pitissatione vini, aut liquoris alicujus spirituosi, suis infantibus non rarò permittendâ.

Et primò frigus ab iis facillimè susceptum, idque frequentèr ab aëre vespertino, viam sæpissimè sternit affectibus febrilibus, quibuscum jactari solent Infantes. Quandoquidem nullo naturali vestitu, prout cætera animalia, matris utero nudi prodeant, Ratio, vel potiùs Natura statim dictat, sobolem adeò destitutam ope propriâ, alienam magis necessariò requirere, atque involucris admodùm calidis indestinenter committendam. Præterea aeris mutabilitas, & continua vicissitudo nunc caloris, nunc frigoris, apud nos se invicem excipientium, apertè monent, nos cunctos maximè sollicitos esse oportere in protelandis aeris injuriis. Quò tenerior enim est alicujus, etiam adulti, natura, eò magis subjicitur externis aeris impressionibus. Verùm tener-

rima

rima omnium & molliſſima eſt Infantum craſis; & niſi ſumma adhibeatur cura in veſtimentis adaptandis, non ſplendidis & ſumptuoſis, ſed calidis, atque ætati idoneis (idque potiſſimùm in pueris honeſtè natis) morborum inſultus veſpertino frigori debitos non diu effugere poſſunt. Atque amictûs exquiſita ratio (quicquid contrà obſtrepent athletici nonnulli) ſingulis ætatibus ita neceſſaria videtur, ut qui valetudine minùs firmâ per totam vitam divexantur (in quantum mihi obſervare licuit) utplurimùm ſpiritum diutiùs ducant, & frequentiùs in ſenectutem vergant, quàm qui ſanguineo, carnoſo, & temperamento robuſtiſſimo, hoc eſt, optimo ſunt naturâ prædi ti. Quod nihilo magis quàm ſummæ veſtimentorum iſtis curæ, his incuriæ, meritò aſcribendum eſt.

2. Nutricis lac magis craſſum. Etenim ſi nutrix vino, aut poculis ſpirituoſis ebibendis dedita ſit, lac ſuum repentè flammis ſuccenditur, & per mammas ignes ferè inextin-

guibiles lactentibus facilè transmittuntur; sin eadem mariti amplexus intempestivos, durante lactationis tempore, lascivior admittat, menses ex coitu irritari solent, & propterea lac corrumpitur, & coacescit, atque aliorsùm derivatâ lactis materiâ ipsum sensim diminuitur, ac strigosus infans victu incongruo aliquamdiu lacessitus multoties enecatur. Si denique nutrix hysterica sit, hoc est, teneriori & delicatulo temperamento prædita, utut casta sit, ac sobria, tamen lac degener, & crassius, tandem aliquando ex ipsâ temperie est evasurum. Quanto igitur discrimine versatur universum lactantium genus! In quam lubrico exponitur prolis innocuæ salus! Mehercule ex hâc, & causis illicò recensendis fieri solet, quòd pagorum in viciniâ *Londini* campanæ funebres ferè semper sonare audiantur, ob infantem aliquem Nutricis errores immeritò luentem, ac non aliâ de causâ fato jam defunctum quàm quòd nutricem nactus sit minùs sobriam, immundam, protervam, aut morum turpitudine aliquâ coinquinatam.

Quinetiam ex iiſdem cauſis pendebat obſervatio, quam non ità pridem fecit fide dignus Theologus, Parochiæ dictæ *Haies* duodecim mille paſſibus à *Londino* Rector, qui cum animi dolore graviſſimo mihi narrabat, ſuam Parochiam limitum ſpatio, & numero incolarum non parvam, atque in aere admodùm ſalubri ſitam, fuiſſe ſub primum ejus adventum Infantibus lactentibus quaquaversùs repletam, & nihilominùs intrà ſpatium unius anni ſe univerſos (duobus tantùm exceptis, & unico ſuo libero, quem parùm firmum curæ meæ, ex quo primùm natus eſt, non inauſpicatò committebat) tumulo mandâſſe, nec non eundem numerum Infantulorum ſtatim bis ſuppletum (pro more nutricum mercedi ſoli inhiantium) ex urbe per totum terrarum orbem fortè maximâ, & ſemper inexhauſtâ, ſe eodem iſto anno terræ parenti ante diem reddidiſſe.

Ad hæc craſſities lactis,undecunque nata, non poteſt non ſecum trahere

diverſi generis incommoda, cùm infantum corpora præ omnibus aliis continuò fluida eſſe debeant, cùm ductus tenuiſſimi chylo transferendo deſtinati ſint apertè conſervandi, cùm denique craſſities ipſa alimenti præternaturalis ex adverſo ſit naturæ infantum fluidiſſimæ, atque obſtructionibus primarum viarum quibuſcunque locum præbeat.

3. Ad præmaturam carnium, ne dicam eſum, ſed deglutitionem. Eſt autem res perquam admirabilis, quòd matres infantes ſuos victu prorsùs incongruo & omnifariàm improprio, penitùs jugulare non vereantur, quos tamen ità perditè amant, ut ipſorum amore planè inſanire conſpiciantur. Quis enim ſeriò exiſtimet carnium tenacem ſubſtantiam infantibus tenellis commodam fore, qui nullos adhuc dentes ad maſticandum extruſos, vel ſiqui fortè extrudantur, minimè firmos habent ad opus maſticationis quadantenùs peragendum? Quiſnam ingenii acumine leviter prompto donatus, luxum virilis & inſigniter robuſtæ ætatis, tener-

tenerrimæ & ſimpliciſſimæ, ac viribus maximè infirmis præditæ, quomodocunque convenire pronunciaverit?

In omnibus ætatibus Diætæ ratio non eſt admodùm negligenda, ſed quia juniorum temperamentum injurias ex eâ parte inflictas facillimè omnium ſuſcipit, atque vires affectibus reſiſtendis impares habet, ideò cautelâ diligentiori iis opus eſt ad iſtiuſmodi errores præveniendos. Ingluvies enim carnis præmaturè ingeſtæ Cruditatum eſt feraciſſima, quæ voraci huic ætatulæ ferè inſeparabiles. Alimentum crudum & indigeſtum humorum putredinem neceſſariò progignit; ex quâ putredine non ſolùm lumbrici generantur, verùm etiam ſymptomata diverſa, & graviſſima, eáque valdè anomala, quibus miſelli intabeſcunt, ſæpiſſimè pendent.

Hîc obiter animadvertam, quòd cruditates infantum ex abundanti quotidiè accumulentur, eò quòd nutrices ferè omnes ſtatim ab uſu victûs, qualiſcunque is ſit, eos obdormire nunquam non permittant.

4. Ad pitiſſationem vini, aut liquorum ſpiritibus abundantium imprudenter conceſſam. Hæc etiam Cauſa, ſicut & præcedens, ad fatuam matercularum indulgentiam eſt referenda. Scilicet augurantur, ea quæ ipſis bona & jucunda, & quæ cor ſuum ſollicitudine oppreſſum exhilarare ſolent, neutiquam poſſe infantibus ſuis in vitium vertere. Quaſi verò eadem caliga omnibus pedibus aptari, quaſi crepundia viris, virilia puerulis accommodari poterint! Mehercule bonæ iſtæ mulieres non ſatis animadvertunt, quàm dura ac tenacia ſint ipſarum tergora, & quàm molles & teneræ juniorum pelliculæ; nequaquam recordantur, quòd alterius alimentum (ut dici ſolet) fuerit nonnunquam alterius venenum; denique ex animo tollunt, quòd ipſarum ſtomachus fermè oblatrans non niſi bovinâ quandoque ſatietur, cùm appetitus horum languens, & debiliſſimus, panatellæ ægrè digerendæ vix ſufficiat.

Quo

Quò propiùs verò ad ſenectutem quiſque vergit, eò magis illi vina convenire ſolent. Quandoquidem calor ſenum languidus ſuccendiculis ſpirituoſis planè indigeat, quæ ex vino copiosè ſuppeditantur, ad naturalis ſui caloris tùm conſervationem tùm incrementum. Quapropter infantum naturæ, utpotè à ſenili longiſſimè diſſitæ, vinum eſt maximè alienum, quorum nervi omnes debiliſſimi eo facilè franguntur, & quorum tenera corpuſcula ſubtili calore vini aut ſenſim colliquantur, aut in flammas febriles præcipitanter ruunt.

Sunt qui vini uſum minimis indulgere volunt, eò quòd carnibus ità præmaturè veſcantur. Nempè coctionem Cruditatum, quibus carnivori infantes ſunt proculdubiò obnoxii, plurimùm promovere vel in hâc ætate vinum apud illos cenſetur. Verùm an error unus ſit altero emendandus, an verò uterque potiùs non ſit aufugiendus, non tàm pluribus diſceptabo, quàm obſervationi eorum

tradam, qui infantes pauperiorum victu simplici ac sobrio necessariò enutritos, cum iis divitum & luxu semper gaudentium inter se conferent.

Sanè vina omnis generis paulò liberaliùs ingesta, quemadmodum & liquores quilibet alii spiritibus referti, fermentum naturale ventriculi Puerorum destruunt, appetitum prosternunt, tunicas ventriculi comburunt, nec non eas, instar pergameni coràm igne nimis arefacti, corrugant; sed & tunicam nerveam (quod maximi in hoc casu est momenti) summoperè lædunt, atque mediante hâc tunicâ universos corporis nervos labefactant, & spiritus animales in omnimodam confusionem certocertiùs adigunt. Quod minùs omnium teneram hanc ætatem lædit est vinum album, utpotè à Veteribus Frigidum appellatum, non verò absolutè frigidum, sed comparatè ad vina alia, sive sint rubra, sive colore fulva aut flavescentia. *Galenus* autem pueros nè gustare quidem vinum, rigidè imperavit.

Omnes Causæ ægritudinum infantilium Antecedentes,& mediatæ,quotcunque reverà fuerint, aut excogitari poterint, in unâ causâ Proximâ & immediatâ tandem coalescunt, nimirùm in Acidò longè latéque præpollenti.

Historia igitur affectuum graviorum, quibus plerumque corripiuntur Infantes hoc se modo ferè habet:

Ventriculus ipsorum, à quâcunque causâ id primariò pendet, in Acidam intemperiem nunquam non facessit, undè fit quòd alimentum suum omne nequaquam in homogeneam chyli substantiam ritè conteratur,verùm in lac quoddam coagulatum, Anglicè, *a Posset*, continuò transiat. Inæqualis ista Chyli, aut nutrimenti conditio, Aciditati prædominanti jugiter nitens, Nauseam, & Vomitiones, & Ructus acidum redolentes, præ aliis omnibus parit. Si diutiùs res protrahatur, paulatim magis magisque impallescunt, nec non quippiam flave-

scentis

ſcentis aut virideſcentis coloris admixtum decolor vultus oſtendit. Tùm flatibus intumeſcit ventriculus, atque eruptiones flatulentæ ſursùm feruntur. Interim Puſtula Rubra una, aut altera (certiſſimum Acidi redundantis ſignum) cuticulâ exurgit, in ſuperiori aliquâ corporis parte, nunc ſcilicet in genâ utrâvis, nunc in mento, nunc fronte, aut in colli regione, aut quandoque inferiùs; atque infans indies in deterius vergit. Sed & idem Anhelat, & cum ſtertore aures aſtantium feriente nonnunquam ſpiritum ducit; quo quidem ſymptomate ſemper laborare deprehenditur (maximè ſi carnoſior ſit) quoties morbus in Acutorum partes tranſit. Porrò tuſſiculâ levi, eâque ſiccâ, & nonnunquam ſuffocativâ, ſæpiùs urgetur: Siccâ quidem tuſſi ob acrimoniam humorum ramulos aſperæ arteriæ valdè ſenſiles continuò vellicantem; ſuffocativâ autem propter bronchia pulmonum ſeroſitatibus in eadepl ue ntibus, neque exitum invenientibus, graviſſimè onuſta. Quinetiam quia nervoſi generis debilitatem

maxi-

maximam habent,atque mollitie temperiei summâ ac delicatulâ sunt donati, ideò vim tussiendi molestissimam ferre nequeunt, atque agitationi pectoris violentæ, quasi suffocati, & nigricantes facie, ferè succumbunt. Sin coagulationes præfatæ ex ventriculo in intestina (quod sæpissimè fit) mox descendant, nunc Tormina ventris, nunc Dejectiones alvi Viridescentes, nunc verò Diarrheas violentissimas producunt. Dum verò in ventre inferiore agitur tragædia, vel Torminum dolor ingens Febrim Acutissimam accendit, quæ minùs peritè tractata plerisque infantibus vitam eripere solet; vel dolor aliquantùm mitior, & curationi qualicunque imperitæ fortè cedens, in tumorem abdominis duriusculum sæpè desinit, qui in nonnullis aut Rachitidi, aut Scrophulis producendis commodè inservit. Gelatina quædam tremula (proxima lumbricis generandis materia) nunc albidior,nunc fusci aut flavescentis coloris, nunc viridi juncta, nonnunquam spontè, sed sæpiùs à rectâ medicamentorum operatione,unà cum

fæcibus excernitur. Fricant interim Infantes ſæpiſſimè ſuas nares, quod non modò præſentibus Lumbricis contingit (ut mulieres vulgò credunt) verùm & in unâquâque Febre, quæ ab humorum corruptelâ exoritur; acrimonia enim humorum ſurſùm lata ſenſiles Narium membranas, tùm in Acutis, tùm in Chronicis affectibus pleriſque, támque in Adultis quàm Junioribus, vellicare aut pungere ſolet. Tormina ventris memorata Vigilias, inquietudines, querimonias, aut ejulatus noctes dieſque efficere ſolent, quibus quoquo modo compeſcendis Nutrix toties quoties mammas lactenti admovet, quò induciæ moleſto ſuo officio aliquantiſper interponi poterint. Cæterùm ſi Nutricula rerum domeſticarum omnium penuriâ laboret, atque idcircò infantem ſurdo aeri ejulantem ſubindè relinquere cogatur, vel ſi ea mercedi ſoli inhians (ut nonnunquam fit) nullâ commiſeratione versùs plorantem teneatur, ille Herniâ Inteſtinali, aut Omentali, ad plures ſæpè annos perſeverante vulgò detinetur. Porrò

lac

lac vel cibus omnis (durantibus ſc. Torminibus) minùs rectè concoquitur, magiſque aceſcit & coagulatur, Febricula ſenſim exoritur, ſitis intenditur, artus omnes flaccidi fiunt, collum non ſuſtinet capitis onus, atque tenellus magis magiſque debilis quotidiè exiſtit. Utque coronis huic miſeræ ægritudini tandem imponatur, Motus Convulſivi, aut membrorum ſubſultus debiliſſimo ſuperveniunt: Et cùm Nervi nullam ulteriorem vim muſculis cordis commovendis, & ſanguini per arterias (Circulationis lege) protrudendo relictam habeant, albedines oculorum ad Cœlos (proprium innocentiæ nullatenùs violatæ domicilium) naturâ ſurſùm feruntur, atque infans brevem vitæ curriculum immaturè conficit, antequam recta ratio edocuerit, quàm ſit reverà miſerum in rerum naturâ diutiùs verſari.

Si Dentitionis ſit tempus, quo malè valent, pleriſque ſymptomatum prædictorum cruciari ſolent, atque inſuper Aphthæ, ulcera oris, caliditatis ferè igneæ, (cruſta quaſi inalbeſcens) quæ ante Dentitionem ab ortu

primo

primo ſæpiſſimè adveniunt, & nonnunquam ſeriùs, ſed quæ hoc potiſſimùm tempore prædominium habent, os totum adeò interdum exulcerabunt, ut nec mammas ipſas quantumlibet dilectas, neque cochleare queat ſine moleſtiâ & averſatione admittere os ipſorum tenerrimum, & quaquaversùs exulceratum.

Addam quòd, ore Infantum Aphthis multùm ſauciato, ſæpè accidat, ut neque vagitum aliquot diebus emittere, neque lacrymam ex oculis deſtillare poterint, quamvis oris teneritudine ſummâ, & calore intenſo, nec non cæteris pluribus febrim concomitantibus malis, miſerrimè excruciantur. Atque idcircò iis rem benè augurari ſoleo, cùm ex mutis in clamoſos illi vertantur, cúmque ſub exitum morbi fletu & plangore tota domus compleatur.

Pueri natu paulò majores Febrilibus ſymptomatis tentati, de Capite affecto, plerumque conqueruntur, cujuſmodi Dolorem rariùs Idiopathicum,

cum, sed utplurimùm sympatheticum esse, nimirùm ex Ventriculi & inferiorum partium dyscrasiâ pendentem, verisimillimum quidem videtur.

Quòd universa hæc, & consimilia Symptomata immediatè proveniant ab alimenti nimiâ coagulatione, aut incrassatione, eâque longè majori, quàm quæ Infantum naturæ quomodocunque convenit, quorum ductus omnes fluidissimi necessariò debent esse; quòdque istiusmodi coagulatio aut cuipiam aciditatis gradui jugiter innitatur, aut saltem exindè proficiscatur multò sæpiùs quàm ab aliâ quâvis causâ, luculentissimè constabit, siquæ sensibus ipsis, aut demùm Curationi (quæ Acidum obtundentibus, & Coagulationes solventibus optimè instituitur) fides certò adhiberi possit.

Frequentes Vomitiones gelatinæ tenacis, aut pituitæ cujusdam viscidæ & coagulatæ, ejusdemque nonnunquam viridis, cùm vehementiùs ægrotent;

tent; anhelitus eorum ſæpenumerò acidum redolens, ſunt res ſenſibus admodùm manifeſtæ.

Quòd viridis fæcum color acido bili admixto ſe prorsùs debeat, obſervationi planè ſenſibili illorum, qui experiri amant colorum in viridem mutationes aceto & ſpiritibus acidis perficiendas, evidentiſſimè apparebit. Præthereà odor dejectionum viridium nunquam non curatricibus acidiuſculus appellatus idem dilucidè commonſtrat.

Torminum dolor immanis in ventre inferiore, atque unà pallor faciei inſignis, humorum acidorum prædominium apertè confirmant. Porrò quandocunque diris cruciatibus pueruli torquentur, utut ſanguineo priùs, & florido corporis temperamento fuerint donati, tamen tùm temporis ſummè impalleſcunt, niſi quòd generum rubore, eoque in pallidum facilè ac citò redeunte, ſubindè ſoleant perfundi.

Hîc

Hîc obiter adnotabo, quòd honorem (ſiquis ſit) Novæ Hypotheſeως inveniendæ nullatenùs ambiam, neque ſi Hypotheſin aut uſpiam excogitaverim, aut quoquo modo ſtabiliverim, mei eſſe ducam, omnimoda argumenta invitâ quidem naturâ (ut moris eſt) cogere, ut dictæ Hypotheſeως veritati fidem faciant. Res ſiquidem primaria Medicæ Artis, & quæ humani generis ſaluti unicè inſervit, in tali morborum dignotione verſatur, qualis Experientiâ & Curatione ipsâ tùm fundatur, tùm corroboratur. Reliqua enim quæcunque Φαινομένων explicatio, quantumvis docta & ſubtilis habeatur, Sophiſtam acutum, aut Philoſophum impropriè ſic dictum, vel ingenium promptiſſimum non raró oſtentare poteſt; ſed Medicum reverâ peritum, atque Arte ſuâ præſtantem, haudquaquam denunciabit. Etenim omnes iſtæ perbellæ ſpeculationes, & juniorum animis laſcivientibus (perindè ac Poetici volatus) ſemper admirabiles, ſæpiſſimè nuſpiam exiſtunt, niſi in ipsâ

Inventoris phantasiâ; atque etiam ab iis, qui Praxi Medicâ minùs omnium fælicitèr valent, haud raró solent excogitari. Atverò Ideæ Morborum solidæ ac veræ nunquam rectè edis cuntur, nec earundem veritas nisi in ipsâ Praxi aut dijudicatur, aut probatur.

Scio quàm obnoxia, & fortassè non immeritò, animadversoribus videatur hæcce notio Acidi à nobis existimati in omnibus Puerorum affectibus insignioribus prædominium habere. Neque tamen disceptabo, nimius in hâc re, an singulæ Aciditatis notæ, quascunque homines nasutuli, altercationibus gaudentes, aut negotiis vacui, possunt comminisci, Acido illi, quod in ventriculo Puerorum dominari sustineo, ad unguem quadrent. Votis meis abundè sufficiet (utut in perpoliendâ notione minùs perfectè laborem) si ita fælix fuerim, ut Curationis methodum efficaciorem, ac certiorem eâ quæ hactenùs passim obtinuit (quod lubens quidem relinquo iis, qui veritatem dictorum expe-

experiri volunt, determinandum) tandem indigitare valeam.

Nihilominùs non præteribo quæ Medicorum omnium facilè Princeps, *Hippocrates*, de Causis morborum paulò fusiùs explicat in libro *de veteri Medicinâ*: Ut scilicet penitùs evincat, Morbos universos non primis, at secundis qualitatibus originem suam debere. Verba igitur sua sic se habent: Ὀυ γὰ τὸ ζηρὸν, ἐδὲ τὸ ὑγρὸν, ἐδὲ τὸ θερμὸν, &c. *Non sicco, neque humido, neque calido, neque frigido, neque horum quoquam hominem lædi existimârunt* (nempè veterum Medicorum præclarissimi) *neque horum aliquo ei opus esse. Sed quod in unoquoque potentius esset, & suprà naturam humanam, adeò ut ab eâ superari non possit, id lædere censuerunt, & tollere conati sunt. Est autem valentissimum inter dulcia dulcissimum, inter amara amarissimum, inter acida acidissimum, & quod in re quâque summum est. Hæc enim in homine inesse, eique nocere videbant. In homine namque inest & amarum, & salsum, &*

dulce, & acidum, & acerbum, & insipidum, aliaque infinita, quæ pro copiâ & viribus varias habent facultates. Et hæc quidem mixtione, & mutuâ inter se contemperatione, neque cernuntur, neque quenquam molestiâ afficiunt. At ubi horum quidpiam secretum fuerit, & per se extiterit, tunc & conspicuum fit, & hominem molestiâ afficit. Quin & ex cibis qui minimè nobis conveniunt, & qui in corpus ingesti hominem lædunt, horum unusquisque aut amarus est & minimè temperatus, aut salsus, aut acidus, aut alio aliquo modo intemperatus & vehemens, ideòque perturbationem in corpore efficiunt. Et posteà, Οὐ γὰρ τὸ θερμὸν ἐστὶ τὸ τὴν μεγάλην δύναμιν ἔχον, &c. *Neque enim est calidum, quod magnam vim habet, sed ipsum quatenùs acerbum, & insipidum, aliaque de quibus dixi.* Rursùs, Οὐ διὰ τὸ θερμὸν ἁπλῶς, *Non propter calidum simpliciter homines febricitant, neque ipsum solum affectionis causa est, sed est & amarum & calidum idem, & calidum ac acidum, & salsum ac calidum, & alia infinita; ac rursùs frigidum aliis facultatibus conjunctum,* &c. Ex

Ex his, & quamplurimis ejusmodi aliis in libro prædicto fusiùs explicatis, liquidum est, nostrum Divinum Senem, sapientiâ Medicâ omnibus aliis prælucentem, pro certo determinâsse, quòd secundæ illæ qualitates, nimirùm aciditas, amaritudo, salsedo, & consimiles, symptomatis caloris aut frigoris conjunctæ, sint ut Causæ morborum principes & efficientes, præcipuè considerandæ. Et proindè addere nullus dubitabo, quòd naturaliter sequatur, Curationem ipsam non tàm ad calorem frigido extinguendum quàm ad aciditatem obtundendam, quemadmodùm & amarum alterandum, salsum contemperandum, crassos humores incidendos, tenues & nimis fluxos compactiores reddendos, asperos leniendos, ac denique obstructos corporis ductus aperiendos atque infarctu liberandos, imprimis dirigi oportere.

Verùm antequam *Curationem* ipsam aggrediar, operæ pretium fortè videbitur aliquid loco *Progno-*

ſtici, ut uſu comparatum eſt, præmittere.

Prognoſis, autem prout mihi videtur, potiùs pendet ab ipsâ Curationis methodo, rectâ vel ſecùs factâ, ut & à Nutriculæ moribus, an ſcilicet ſibi nimiùm placeat, atque *ſola ſapiat* (quæ, proh dolor! mœſtiſſima eſt conſideratio) an verò morigera ſit, &, quæ in mandatis habet, fideliter exequatur, quàm ab infantum ac puerorum ægritudinibus ipſis. Leves enim ex ſe ſunt puerulorum febriculæ, neque tàm exardet, aut efflagrat eorum calor febrilis, quàm ſuo modo paulùm intendi rectiùs dicatur; niſi cùm Ars inepta Cardiacis igneis & ſpirituoſis nitens, auſpiciis admodùm ſiniſtris, in auxilium advocetur.

Corpulenti & obeſi infantes, pituitâ diffluentes, verticis regionem mollem (pulpæ adinſtar tremulæ) & apertam quam dicunt, Anglicè *an open Mould*, ab anteriori ad Poſteriorem Cranii Saturam perſæpè excurrentem diutiùs retinentes, Rachitidi,

tidi, Tuſſi Convulſivæ, Aphthis difficulter cedentibus, ac tandem Scrophulis, maximè ſunt obnoxii.

Macilenti & ſtrigoſi ſunt omnium tenerrimi, acerrimo calore aduruntur, & in febres peſſimi moris, hoc eſt, ſummè inflammatorias (pro ratione ætatulæ) & nervoſo generi adverſas, ſunt utplurimùm proclives.

Pueri ex matribus hyſtericis, teneris, morboſis, fructus horarios aut acetaria (tempore geſtationis) continuò devorantibus, aut acida & acerba quæcunque tunc temporis percupientibus, aut ex iis quæ ſunt ventricolæ, ac mera abdominis mancipia, aut denique in quibus appetitus inſigniter depravati, cujuſcunque fuerint generis, regnare ſolent, hiſce inquam parentibus orti, è gravi aliquo morbo difficiliùs convaleſcunt.

Quicunque alvo ſunt laxiore prædìti, meliùs ſeſe habent, quàm qui aſtrictâ.

Tempeſtas verna, atque æſtiva, Febribus citò propulſandis maximè omnium favent, minimè verò tempus autumnale aut hyemale.

A medio menſis Julii ad medium Septembrem Tormina infantibus Epidemica (utpotè quorum vires æſtûs tempeſtatis annuus tunc penitùs exhaurire ſolet) adeò quotannis increbreſcunt,ut plures tenelli unico menſe, quàm tribus vel quatuor aliis menſibus mitioribus, tùm temporis extinguantur.

Convulſiones, aut ſaltem membrorum ſubſultus, tenellos hâc vell illâ ægritudine aliquamdiu debilitatos, aut regimine calidiori paulò plùs incenſos, coronidis loco, ad finem miſeriarum, quibus excruciati ſunt, utplurimùm perducunt.

Quod ad *Infantilium affectuum Curationem* attinet, nullus (quod ſcio) omnium Autorum, qui de hiſce rebus, ſicut & de aliis univerſis ad curan-

dos

dos morbos ſpectantibus volumina ſolenniter evulgârunt, eam ſatis indagâſſe nobis quidem videtur. Mehercule morbos multiplices accuratè deſcribere, cauſas ornatè recenſere, ſigna tàm diagnoſtica quàm prognoſtica pro more tradere neutiquam neglexêre. Semitam diu tritam alter ab altero ſimilibus veſtigiis preſſit; atque utplurimùm poſteri, quæ à prioribus acceperunt, abſque aliquo examine maturiori ſunt facilè amplexi. Pauciſſimi quidem fuerunt qui *Indicationes Curativas* alias quàm vulgares ſtabilire ſunt auſi, qui obſervationes ex naturâ Infantum genuinè deducendas, magis quàm fictitias atque artificio ſingulari concinnatas, ſcripto prodiderunt.

De *affectibus Infantum*, optimè omnium, quos mihi perlegiſſe contigit, tractatum edidit *Sylvius de le Boe*, qui *Acidum* eſſe veram ac generalem eorum Cauſam ſtrenuè ſuſtinuit, ſed qui partim ob vehementem ſuum ardorem ergà Chymicas quaſdam præparationes maximè Volatiles,

atque

atque eo nomine calidiores, & partim ob Opiatorum continuum ferè uſum, vel in tractatione minimorum Infantum (ut *Doctoris Opiati* nomine non immeritò diſtingueretur) quod in Theoriâ doctiſſimè, ſimul ac veriſſimè, magnâ ex parte ſtabiliverat, in Praxi planè labefactabat, ſi non funditùs dirueret.

Siquid igitur fundamenti ſtabilis ad *Infantes* Curandos jacere deſideremus, teneritudinem eorum, atque imbecillitatem naturalem præ oculis habere imprimis oportet. Eligenda etiam nobis ejuſmodi medicamenta, quæ tenerrimis maximè conveniunt. Etenim quò mitiora ac tutiora ſunt remedia quæ adhibemus, eò certiùs ex animi ſententiâ ſuccedet eventus. Et profectò medicamentorum Nobilium ac Generoſorum (uti vulgò dici ſolent) uſus nunquam aptiùs quàm in tractandis *Infantibus* latâ medicinæ provinciâ exulare poteſt. Quorsùm enim inſerviunt ignium intenſiſſimorum dies noctesque deflagratio, ad vires mineralium extrahendas, ubi alteratio quælibet facilè peragi-

peragitur? Quænam obſecro harmonia naturalis excogitari poteſt inter duritiem metallorum ferè impenetrabilem, & quaſi ceream temperamenti junioris mollitiem? Quonam pacto appetitus admodùm debilis, qui panatellæ aut ipſius lactis victum tenuiſſimum ægrè dirigere poteſt, medicamentorum ſummè deleteriorum, ac facilè inflammabilium vim cauſticam poterit ſuſtinere? Quemadmodùm alimentum ipſorum ſimpliciſſimum, ita & medicamenta iis vulgò exhibenda debent eſſe ſimplicia, à naturali ſuo ſtatu parùm recedentia, atque artificii nimis operoſi utplurimùm expertia.

Quandoquidem humorum *Aciditas* cauſa extat primaria omnium affectuum quibus tenera ætas excruciari ſolet, totum Curationis artificium in Acido expugnando unicè verſatur. Sanè nebulæ quamplurimæ oculis tyronum obduci poſſunt, quò minùs veritas ſedulo indagatori patefiat. Cæterùm ſi quod verum eſt candidè pronunciare fas ſit, neque operam & oleum perdere efflagi-

efflagitemus, quæ ad Acidum expugnandum rectà tendunt, sola Curationem promovent, quæcunque verò eò non spectant, tenera infantum corpuscula magis, vel minùs, saltem lacessunt.

Verùm *Acidi* tractatio *duabus* solummodò *Intentionibus* innititur. Nempè primò, ut Aciditas *præparetur*, atque reddatur idonea, quò meliùs è corpore eliminetur. Secundò ut Acidum sic ritè præparatum evacuationibus debitis *expurgetur*. Altera sine alterâ scopum vix attinget; sed vis ambarum, alterius alteri opitulantis, affectus eorum Acutos citò ac tutò amovebit, atque vel diatheses morbosas Chronicas dictas haud parùm contemperabit.

Teneræ ætatulæ *Purgatio*, durante scilicet morborum Acutorum vigore, primâ facie discriminis plena, & suprà vires esse apparebit. Atqui emolumenti certitudo ex methodo jam describendâ pro periculo faciendo apologiam optimam dabit.

Purgatio quidem ipſorum *Adultorum* febribus continuis laborantium eandem periculi ſimul ac audaciæ ſpeciem inexpertis præ ſe tulit. Veruntamen eventus ejuſdem auſpicatus, nuperis Medicorum aliquot imprimis peritorum experimentis plurimùm comprobatus eſt. Primus autem Catharſeωs beneficia *vel in ipſis Febribus* evulgavit incomparabilis ille Febrium omnis generis debellator, & Practicus inſigniſſimus Dominus D. *Sydenham*, qui in *Schedulâ* ſuâ *Monitoriâ* tribus abhinc annis typis mandatâ *Methodum* ſuam deditâ operâ expoſuit, ad Epidemicam hanc Febrim propulſandam, quæ etiamnùm graſſatur. Atque ita porrò exindè promeritus eſt, quòd nobis videtur, ut nullum unquam ſæculum (quamdiu medicinæ ars florebit) ejus nomen conticeſcat: nempè qui pariter Diaphoreticorum tàm apud noſtrates quàm exteros perperàm uſitatorum perniciem exitiabilem animo excelſo & virili detegere non dubitavit. In operibus ſuis jamdiu editis, nimirùm in

in *Peripneumoniâ Nothâ* (morbo apud nos non ità raro) curandâ, ut & in aliis affectibus ingentem Catharticorum usum anteà inculcaverat; atque in *Postscripto* Operibus ejus universis pridem superaddito *Febris Hyemalis* nuncupatæ curam in *Purgando* unicè posuerat. Tantus scilicet viri ferè Septuagenarii, ac valetudine maximè infirmâ laborantis ardor in bonum publicum indignè tulit fato jàm in procinctu stante impediri, quò minùs Observationes suas circà hanc materiam omnibus numeris absolutas in *Aureâ illâ Schedulâ* tandem redderet.

Quòd verò *Catharsis* (quanquam inter Arcana Medica haud numeretur, atque mirabilibus Chymiæ vix quicquam debeat) sit omnium auxiliorum, quotquot ferax hominum Curiosorum inventio unquam excogitavit, reverà primarium, inducor quidem ut credam, ob hanc potissimùm rationem: nempè quia firmam corporis valetudinem vix quisquam obtinet, aut illæsam vel paulisper conservare

ſervare poteſt, qui alvum non habet de die in diem *Catharſi Naturali* mediocriter ſolutam: quæ quidem *Catharſis Naturalis* perindè eſt neceſſaria ad vitam ſuſtentandam, ac cibus & potus noſter quotidianus ad ipſum corporis nutrimentum. Neque enim ratio vivendi magis requirit, ut pars cibi melior & ſucculentior per venas lacteas tranſmittatur, ad debitum nutrimentum corpori præbendum, quàm quòd pars ejus craſſior & deterior (quæ nimis diu retenta halitus noxios, imò venenatos, ſursùm emittit) naturâ aut arte per ſentinam corporis expellatur. Et profectò eam gloriam ſibi ipſi *Purgatio* jure acquiſivit, ut, ex uſu vulgato, nomine *Medicinæ* ampliſſimo ſola omnium inſigniretur.

Septennio nuper elapſo mos mihi fuit in *Febribus Puerorum*, nec non *Infantum* vel minimorum, ſecundùm methodum jam laudatam *Catharſin* adhibere; licet id in Adultis negligerem: & quantùm res ex animi ſententiâ ſucceſſit nequeo facilè narrare.

Quam-

Quamobrem cùm primùm *Schedulam* præfatam attentè perlegiſſem, eâdem animi lætitiâ perfundebar, ac ſi inſignem aliquem favorem à Numine Divino me recepiſſe contigiſſet. Itaque facillimè adductus fui ad fæliciter experiundam Methodum Catharticam in Adultis, qui ex eâdem in Juniorum febribus ſucceſſus optatos ſæpiſſimè fueram expertus.

Prima autem *Indicatio* in curandis Infantum febribus eſt, *Acidum* ritè *Præparare*, quò meliùs id eliminetur. Atque Acida debere Præparari, antequam poterint cum εὐφορίᾳ expurgari, facilè conſtabit, ſi naturam Acidi paulùm expendamus: nempè ſi incraſſandi & coagulandi vim, quâ idem pollet; ſi generalem obſtructiones pariendi cauſam ex iſto parente quàm ſæpiſſimè oriundam; ſi naturalem omnium liquorum, exceptis maximè ſpirituoſis, in Acidum putredinem; ſi moleſtiam illam maximam, quâ medici ſolent torqueri in iis curandis, quorum corpora acido humore

humore multùm ſcatent; ſed & præ aliis argumentis ſi tormina conſideremus, quæ Purgationes ſine corporis Præparatione debitâ exhibitas, in habitu in acidum vergente comitari ſolent.

Scio quòd vox illa, *Humorum Præparatio*, apud Autores complures legi poſſit. Atque finis propoſitus fuit, ut Catharſis tandem aliquando ſecutura eò fæliciorem eventum haberet. Nempè craſſos humores attenuare contendebant, fervidos temperare, obſtructas vias aperire, vel per poros cutis Diaphoreticis eoſdem impellere. Verùm utplurimùm huic fini neſcio quos Syrupos,aquas ſimplices deſtillatas, atque ejuſmodi nugamenta adhibuerunt,quæ Præparationi ſive Alterationi deſignatæ nihil prorsùs contulêre. Interim tempus, quod morbo acuto ſubjugando apprimè neceſſarium fuit, otiosè quidem, imò peſſimè abſumebatur.

Hæc verò qualis qualis *Præparatio* ortum ſuum, ut opinor, duxit à trito

illo, verùm non satis intellecto *Hippocratis* Aphorismo §. 1. *n.* 22. *Cocta, non Cruda, sunt Medicanda.* Atque hujus magni Canonis in alienos à re sensus frequentem contorsionem fuisse causam haud minimam equidem existimo, cur Medici tot celeberrimi multis retrò sæculis ne hilum ferè somniârunt de Purgationis beneficio in Febribus Continuis. Nempè cùm Febrium primi insultus (& maximè postquam ægrotantes lectulo calidiori fuerint aliquamdiu incarcerati,) Cruditatis signa evidentia sæpissimè exhibeant, Medici astantes utut in Praxi aliàs egregiè versati, statim ad sudorifica tanquam unicum Asylum plerumque confugiunt, ad Catharseωs autem mentionem non minùs ipsi quàm ineptæ nutrices magnoperè exhorrescunt.

Nec me præterit, quòd Autores aliquot de Catharsi in Febribus, sicut & de aliis ferè omnibus, disputationes prolixas instituerint, sed si rem ipsam paucis complecti liceat, potiùs ad implendam paginam, ad animum lectoris occupandum, atque ad doctrinæ

copiam

copiam oſtentandam, quàm ad veritatem ipſam ſive illuſtrandam, ſive determinandam verbosè collimârint. Magnum hujuſce ævi ornamentum & lumen, *Sydenhamius*, inſolitâ animi fortitudine ac ingenio non vulgari præditus, hanc rem de quâ alii planè verba dederunt, tùm ratione multiplici comprobavit, tùm factis, hoc eſt, Praxi ipsâ pleniùs abſolvit.

Præparatio humorum Crudorum in Febribus uſitata, per Alexipharmaca ac Sudorifica, magis ad humores Crudiores reddendos, quàm ad Coctionem veram introducendam ſpectat. Profectò iſta immaturam potius ad mortem præparant, dum Cruditates ex imis corporis partibus ſurſùm ad Caput impellendo, Phrenitides, Convulſiones atque ejuſmodi deploranda Symptomata certo certius arceſſunt.

In principiis Febrium (ſive ſint Eſſentiales, ſive ſymptomaticæ) ſiquidem præ Coctionis lentâ expectatione evacuationes neceſſarias in cra-

ſtinum produceremus, tempus illud opportunum ſæpè irrevocabile celeri pede præterlabitur. Tempus illud, quo fundamentum omne Curationis ſecuturæ illicò jaciendum fuit, quò demùm vires conſtant, quo ferè ſolo evacuationes emolumento eſſe poſſunt, ſub Cardiacorum inſulsâ adminiſtratione, vel Chymicorum Febrifugorum fallaci experimento, paulatim fugit, atque æger nuperrimè athleticus, furibundus nunc denique redditus, miſerrimè perit. Adhæc affirmò, quòd non obſtante hominum cæco præjudicio, evacuationes opportunè celebratæ Urinam, quæ Cruda apparuit, ad Coctionem exoptatam, atque unà ægrotantem ad incolumitatis propiorem conſpectum citiùs ac certiùs ducat, quam quodlibet aliud, quantumcunque illud fuerit, quod nobis innoteſcit, humanii ingenii tentamen.

Præparatio igitur, de quâ nunc agitur, nequaquam eſt aggredienda *Sudorificis* propriè dictis, hoc eſt, corpus excaliacientibus, quæ nullo no-

mine

mine teneris Infantibus aut puerulis prosunt sed multifariàm lædere deprehenduntur. Quandoquidem res prorsùs temperatæ Aciditatem prædominantem securè absorbebunt, ebullitionem paulatim lenient, atque Anodyna potentia ac tuta sunt evasura. Talia sunt: *oculi* & *chelæ cancrorum, testæ ostreorum, concharum, os sepiæ, cortices ovorum, creta, corallia, corallina, margaritæ, mater perlarum, lapis Bezoar uterque, c. c. ustum, ebur ustum, os è corde cervi, rasura c. c. unicornu, bolus Armena, terra sigillata, lapis hæmatites*, &c. Inter composita, *pulvis è chelis* 69. *compositus, lapis è Goâ, species Confectionis de Hyacintho*, facilè primas obtinent.

Ante omnia hîc animadvertam, quòd, nè liberalitas Medicorum versùs egenos summè necessaria quoquo velo retardetur, pretiosa illa medicamina ex *Indiis* longè advecta (quantum in me est observare) non magis benignos effectus edant, quàm quæ viliori constant pretio, & quæ, in usum humani generis multiplicem,

nunquam ſatis colenda Divini Numinis Providentia ubertim ſuppditavit.

Eapropter etiam *Magiſteria* lapidis alicujus pretioſi apud multos ampliſſimis præconiis celebrata, nullis ego laudibus efferre poſſum. Certè nativas quæcunque ſunt vires alienis commutârunt. Quæ potenter abſorbere Acidum apta nata priùs fuerunt, Acido-dulcia jam reddita, Arti planè debent, quod ad idem minùs valeant.

Nullam mentionem conſùltò feci *Salium Volatilium*, ſive ſint *Oleoſa*, ſive *Spirituoſa*; non *Bezoardici Mineralis*, *Lunaris*, aut *Solaris*; non *Spiritûs ſalis Armoniaci*, non *Cornu Cervi*: quorum tamen Spirituum uſus haud prorsùs improbandus eſt vel in tenellis: nempè quia acidum abſorbendi facultate excellunt, verùm eos ſummâ cum cautione in tenellis uſurpandos eſſe, propter calorem non exiguum eoſdem concomitantem, adverti velim. Ideóque nec elogiis hîc ſunt prædicanda *Salia Lixivialia*, neque *Aquæ Cardiacæ* calidiores, qua-

les

les *aqua pœoniæ composita*, *epidemia*, *cœlestis*, *mirabilis*, *cinnamomi fortis*, & similes qualescunque, nisi hæ minimâ quantitate aliis temperatioribus adeò diluantur, ut vis earum calefaciens sapori ferè insensibilis fiat. Etenim quæ corpus valdè calefaciunt, quocunque nomine honorifico ea nobilitentur, ceu pretium aliquod inestimabile præ se ferant, ceu salutem ferè immortalem fronte durâ promittant; corpuscula puerorum, & multò magis Infantum, facilè colliquabunt, naturalem omnem calorem vel sensim depopulabuntur, vel in febrilem tandem vertent, ac denique tenerrimæ ipsorum ætatulæ non magis conveniunt, quàm lacticinia & panatellæ stomachum aratoris oblatrantem poterint compescere. Quibus ductus rationibus *Galenus* usum *Theriacæ* ipsius, utut ritè præparatæ, quam tanquam unam ferè omnium *Panaceam* amplissimis laudibus in cœlum usque sustulerat, Pueris tamen Sanctè interdixit.

Quòd prædicti Pulveres Temperati Acidum absorbere soleant, est res ita vulgò nota, ut probatione nullatenùs indigeat. Quòd verò *Anodynorum* tutissima, ut & semper certa & indubitata in *Torminibus Puerorum* ea sint futura, luculentissimè apparebit, si dosi multùm liberaliori quàm vulgari, hoc est, sufficienti ad finem propositum exhibeamus. Adhæc, audacter eloquor, quòd prædicti pulveres rectè exhibiti Tormina eorum quæcunque, & inquietudines undecunque natas, nisi ob partium Principalium insignius aliquòd vitium nihil spei ex medicinis qualibuscunque sit reliquum, eâdem certitudine compescuerint, quâ certi esse possumus *Rhabarbari* vires Purgativas demùm futuras.

Si in violentâ aliquâ Inflammatione aut turgescentiâ humorum tantummodò sex uncias sanguinis Adulto detraheremus, cùm viginti ad minimum fuerint necessariæ, non est quòd Venæsectionem tanquam minùs pro-

priam

priam Curationi inculpemus, ſed parcior illius Remedii potentiſſimi uſus eſt unicè incuſandus. Similiter ſi pulverum prædictorum uncia una aut altera fuerit requiſita ad ægritudines Infantum quibuſcum corripiuntur demulcendas, quid magni ex drachmæ unius aut alterius (eodem temporis ſpatio quo uncia fuit neceſſaria) uſu imperfecto, liceat expectare? Medicamentorum exquiſita notitia eſt exigua, nè dicam minima, pars boni & periti Medici. Uſus medicamentorum rectus ad intentiones Medicas integrè ſatisfaciendas, adaptatio tùm generis, tùm qnantitatis medicamentorum particulari ægrotantis temperiei, idque à morbi præſentis perſpectâ penitùs naturâ; dignotio temperamenti conſummata, & potiſſimùm in Adultis an ſit ſanguineum, an verò Melancholicum; an ſcilicet febris ſanguinem maximè exagitaverit, an verò Spiritus ex tumultu deficiant, & vires fuerint enervatæ: denique Diætæ recta inſtitutio, ſunt omnia longè excelſioris momenti ad Medicum Optimum ſtabiliendum,

liendum, quàm Præſcriptorum Medicinalium apparatus, undecunque collectus fuerit, numeroſiſſimus. Sin illud minùs verum fuerit, Pharmacopola Receptorum Doctiſſimus Doctorem eruditiſſimum in re Medicâ facilè ſuperabit, ipſum Pharmacopæum ſervulus garrulus confeſtim æquiparabit; nec non nutricula, aut ſaltem locutuleiæ & compotrices fœminæ libris Receptorum Hæreditariorum turgidis jamdiu locupletatæ, palmam tùm à Medico quantumvis docto, tùm à Pharmacopæo in Præſcriptionibus Medicis utcunque verſato, fortè fortunâ reportabunt.

Verùm ut inſtitutum proſequar, *Infanti anniculo Febricitanti*, aut *Torminibus* (ut plerumque fit) *excruciato*, hujuſmodi præſcriptionibus ſuccurrere ſoleo.

℞ Pulv. è chel. 69. comp. margar. pp. ā. ʒj. M. F. pulvis in vi. p. æ. dividendus.

Vel

Vel ℞. Bezoard. Orient. margar. pp. ocul. 69. pp. ā. ℥ß. Specier. confect. de hyacin. ℈j. F. pulvis similiter dividendus.

Vel ℞. Pulv. è chel. 69. simpl. ʒj. ocul. 69. pp. ℈ij. cochinell. gr. vi. M. F. pulvis tenuissimus in vi. chartulas dirimendus. Sumat unam quamprimùm, repetatur (si res urgeat) bihorio pòst, ac deinceps quartâ quâque horâ, nisi somnus intercedat, per duos primos dies. Exhibeantur verò Pulveres, in cochleari Julapii sequentis, superbibendo cochleare alterum.

℞. Aq. lact. alexit. ℥iv. ceras. nigr. ℥ij. pæon. comp. epidem. ā. ʒij. Sacch. perlat. ℥ß. M. F. Julap.

Vel ℞. Aq. puleg. lact. alexit. ā ℥iij. Syr. caryoph. ʒvi. M.

Vel ℞. Amygd. dulc. excort. n. x. contund. in mortar. marmor. sensim affundendo aq. hord. aut. aq. lact. alexit.

alexit. ℔ß. colatur. adde aq. cinnam. ten. ℥vi. Sacch. albiſs. ℥ß. M. F. Emulſio.

Nonnunquam Julapio ſummè Perlato (omiſſis aliis) uti ſoleo, vas diligenter agitari monens, antequam effundatur.

℞. Aq. ceras. nigr. ℥iv. totius citri ℥ij. mirab. margar. pp. ā. ʒij. Sacch. albiſs. ℥ß. M. F. Julap. Perlatum; de quo capiat cochlearia tria, ut priùs.

Sin moleſtâ Tuſſi opprimatur Infans, capiat ſubindè de Mixturâ aut Linctu quodam molliori cochleare dimidium, interim pulveres ſupraſcriptos parciùs aſſumens.

℞. Corallin. pulv. è chel. 69. ſimpl. ā. ʒjß. Syr. capill. Ven. de althæâ ā. ℥j. de Balſam. Tolut. ℥ß. aq. papav. rhæad. ℥ß. ad diluendum M. Bolus Armena ſæpè talibus propriè admiſcetur, utpotè catarrhos in pulmones depluentes potentiſſimè ſiſtens.

Succus Pulegii, in quo calefacto solvitur saccharum candum, paucis remediis cedit. *Oleum amygdalarum dulcium* etiam optimè conducit, si palato infantuli paulùm arridere deprehendatur. Item *Sulphur vivum*, aut *flores sulphuris* (mirâ exiccandi, penetrandi, imò & compactos humores in quâcunque corporis parte discutiendi, facultate præditi) acidum absorbentibus additi, in habitu phlegmatico, maximè sunt ex usu. Neque enim *Sulphur* noxiam aliquam aut deleteriam facultatem obtinet (prout *Crato*, aliique egregii nonnulli viri immeritò quidem somniârunt) sed potiùs vi alexipharmacâ, expulsoriâ, & corruptelæ humorum oppositâ, maximè valet.

Repetitio *Pulverum* prædictorum rarior, vel frequentior, non est exquisitè definienda nisi pro ratione symptomatum, quatenùs aut mitiora sunt, aut graviora. Id duntaxat repetam, tormina omnia, inquietudines, & vigilias Infantum, Testaceis aptè exhibitis æquè certò demulceri,

ac

ac dolores aut vigilias adultorum ipsis Narcoticis ad tempus tolli.

Hìc autem, qui vel Praxin Medicam mediocriter delibaverit, objiciat, quòd ejusmodi *Pulverum* exhibitio nihil Novi præ se ferat. Cui duntaxat refero, ineptum quidem, insipidum, parcissimum eorum usum, atque nulli omninò intentioni ritè satisfacturum, diu nimisque fuisse pluribus notum: atverò neque tàm repetitam, neque tàm magnam eorundem dosin, neque subsequentem purgandi necessitatem fuisse hactenùs literis consignatam. Nota est fabella (quàm & quicunque volet ad rem hanc nostram transferat) de lepido quodam, qui cùm astantes gloriosè provocâsset, ut ovum alterutri extremo immobile collocarent, neque quisquam eorum, varia tentans, mysterium penetrare valeret, ipse utrumlibet ovi extremum mediocriter frangens, admirationem omnem derepentè tollebat, & simul risum commovebat. Id quippè cognitum, toti sodalitio jam fuit facillimum.

Tertio

Tertio die à quo ſum advocatus, niſi *Variolæ*, *Morbilli*, aut *Febris Scarlatina*, caput attollant, purgandum eſſe præcipio, nempè *infantem unius anni*, in hunc ferè modum:

℞. Syr. de cichor. cum rheo ℨij. rhabarb. el. pulv. gr. xv. aut ℈j. aq. lact. alexit. ℨj. vel cinnam. ten. gut. *xxx.* ad diluendum. Miſce.

Vel ℞. Syr. de rhamn. cathart ℥jß. vel ℨij. pulv. diaſen. gr. viij. M.

℞. Pulv. *Comit. Warvicens.* in nuperrimâ editione Pharmacopœiæ *Londin.* deſcripti, aliis pulv. *Cornachin.* gr. vi. Sumat in cochleari aq. ceras. nigr. ſacchari tantillo edulcoratæ.

℞. Amygd. dulc. excort. n. iij. Contund. in mortar. marmor. ſenſim affundendo aq. hord. aut aq. alicujus ſimpl. ℥j. vel ℥jß. colat. diſſol. mann. opt. ℨiij. vel ℥ß. M. F. Emulſio cathartica.

℞. Elect.

℞. Elect. lenit. ℥ij. vel iij. solve in aq. lact. alexit. ℥j.

In symptomatis ἀτόποις, ex summâ humorum putredine oriundis, sæpè ex usu est *Æthiopis Mineralis* inferiùs descripti grana vi. vel Mercurii dulc. gr. iiij. admixta in mortario vitreo, cum florum sulphuris tantundem, in Syrupi alicujus grati cochleari parvo, nocte catharsin præcedente, exhibere.

Si ægrotus infans ad tres vel quatuor annos jam assurrexit, vel si Dentitionis negotium sit maximâ ex parte absolutum,& præsertim si lumbricorum aut putredinis humorum gravioris aliquamdiu contractæ sit suspicio aliqua notabilis, Bolus ex istiusmodi præparationibus apprimè conveniet, atque potest confici, cum mivâ cydoniorum, vel cum cortice citri condito, per setaceum trajecto.

Ejusmodi Boli illis haud parùm conducunt, quorum alvum est vulgò con-

constipata, & medicamentis difficiliùs solvitur, utpotè Præparantes, quò Catharsis manè insequenti instituenda faciliorem ac meliorem protinùs edat effectum.

Nonnunquam etiam regioni umbilici *Emplastrum* sequens, aut consimile, adhibendum impero.

℞. Aloes Succotr. ℥j. fol. sabin. summit. centaur. min. flor. chamæm. pulverat. ā. ℈j. terebin. Ven. qs. f. Empl. cujus margini illinatur paulum Emplastri è Cymino, quò meliùs parti adhæreat. Interdum & cæteris Colocynth. ℈j. addere licet.

Nullum omnium medicamentorum Purgantium novi magis accommodum ætati puerili, magisque ex se innocuum notissimo, atque usitatissimo *Rhabarbaro*, quod febrium tenellorum materiam blandè admodùm, & tutò subtrahit, quod ventriculum, imò & totum corpus vitiosis humoribus prægravatum, tùm leniter expurgat, tùmque strenuè corroborat,

quodque eo nomine infantibus, pueris, prægnantibus, ſenibus, & ex morbo aliquo jam imbecillis, maximè quidem convenit. Titulum *Hieræ Rhaqarbarum* profectò æquiùs meretur, mirè collaudatâ apud veteres, nec non à recentioribus etiamnùm celebratâ, & in Pilulis omnibus Officinalibus locum primum, ſive baſin, tenenti *Aloe*, quæ ob amarorem ſuum inſignem non exiguam laudem quandoque poſtulat, verùm ob acrimoniam, corroſionem, & calorem quem corpori ſummum impertit, aliquam ſubit, nec immeritò, infamiæ labem.

Ab operatione Lenitivi alicujus purgantis, Pulvis prioribus conſimilis eſt veſperi injungendus, & poſteà repetendi ſunt ter vel quater in die, temporibus opportunis, pro duabus aliis Nyctemeris; & rursùm tertio die iteranda eſt Purgatio, cujus quantitas tunc demetienda eſt pro ratione operationis prioris.

His ritè peractis plerumque ceſſant graviora omnia ſymptomata, vel ſaltem

tem multùm leniuntur, ut proindè in vado jam res ſit, quæ in extremo diſcrimine paulò antè fuerat.

Pueris aliquantùm provectioribus eadem Methodus (ſub quâcunque Formâ perficiatur) humores primùm Præparandi, dein Expurgandi, tutiſſimo uſui eſſe poteſt, proportione alterutrius medicamenti, ſecundùm Ætates, diligenter obſervatâ.

Notandum eſt, quòd prima Catharſis quam Pueris Febricitantibus adhibemus, ſit non tantùm è Lenitivis, verùm etiam doſis eorum plerumque ſit mitior, quàm aliàs fieri debet; quodque nocte primam Catharſin præcedenti Enema mitiſſimum è lactis vaccini unciis quatuor ſaccharo dulcorati, & ſalis tantillò addito in alvo aſtrictâ, ſit nonnunquam injiciendum.

Inſuper ad vim primæ iſtius Purgationis accelerandam, atque defectum medicamenti Cathartici (ſiquis tunc ſit) ſupplendum, *Cryſtallorum*

Tartari ſcrupulus unus, aut alter, in cochlearibus aliquot juſculi avenacei tenuioris, aut ſimilis, ſolutus, tutiſſimè atque efficaciſſimè exhiberi poteſt.

Verùm imprimis cavendum, quòd *Cryſtalli Tartari* ſinceri, & ritè præparati, in uſum vocentur, non autem adulterini iſti, & vulgò venales, quorum pretium ferè idem eſt, ac *Tartari* ipſius *Crudi*.

Si Infantem carnoſum, obeſum, aut temperamento humidiſſimo atque in acidum degeneri conſtantem,ægrotatio aliqua difficilis (idque tempore brumali potiſſimùm) corripiat, ut putredo acetoſa duabus Purgationibus in hunc modum exhibitis nequeat in totum ſuperari, tunc in eâdem methodo ad vicem unam aut alteram adhuc perſiſtere oportet, donec ægritudo omnis penitùs evaneſcat: niſi quòd diei unius aut alterius intervallum præfatis diebus, in quibus Pulveres Acidum alterantes erant exhibendi, debeat ſuperaddi.

Nec incommodi quicquam obſervare unquam potui ex toties repetitis Purgationibus in temperie contumaciſſimâ, ſed vires priùs enervatæ gradatim redintegrari ſunt ſemper viſæ.

Id ſolummodò cavendum in Puerulis Purgandis, quòd nulla unquam occaſio, quæcunque ea ſit, viribus fortiorem Catharſin iis adhiberi poſtulet.

Quamobrem hîc præterire non poſſum quæ maximus rei Medicæ magiſter, *Hippocrates*, in libro *de Medicamentis Purgantibus* ſcitè, ſed minùs rectè intellecta, ediſſerit: *Quicunque igitur à febribus fortibus corripiuntur, his medicamenta purgatoria dare non oportet, donec remiſerit febris. Sin minùs, ſaltem non intrà quatuordecim dies. Carnes enim ipſorum & ventres, quùm calidi ſint, medicamentum aſſumunt, & nihil depurgantur, & febris major ſit, & color evertitur, & morbi regii ſpeciem præ ſe*

 ferunt.

ferunt. Commotâ enim bile, & non purgatâ, non sorbere vult æger, neque bibere, sed omnia abominatur, & plerumque perit. At si hâc die superstes maneat, & unà cum purgatione remittat febris, sanus fit. Quapropter in febribus vehementibus medicamenta purgatoria exhibere non oportet. Verùm si alicui opus fuerit, infusum per Clysterem adhibere potes, quotiescunque volueris. Hoc enim minoris periculi est.

In his verbis Magistri nostri Observandum est. 1. Eum verba facere de *Febribus Adultorum*, quæ *fortes*, vehementes, atque Ardentissimæ esse solent, non verò intelligenda esse de *Febribus Infantilibus* aut *Puerilibus*, cujusmodi sunt naturâ *mites*, & minùs ardere aptæ. 2. *Medicamenta Purgantia* sui temporis fuisse vehementia, *fortissima*, nec non dicta Deleteria, ut *Elaterium*, *Colocynthida*, *Helleborum*, & similia; nostrorum verò Lenitivorum pleraque Mitissima, imo maximè Temperata, si non quædam actu *Frigida*, fuisse ejus sæculi sapien-

ſapientibus adeò incognita, ut *Antipodes*, ut *Novum Orbem*, ut denique *Artem Typographicam*. 3. *Hippocratem* loqui de Febribus in naturali ſuo ſtatu, & ſibi aliàs permiſſis, ſicut & deſcriptiones ſuæ Morborum Epidemicorum veriſſimè atque accuratiſſimè ſeſe habent; non verò de Febribus intelligi ipſum fas eſt, quatenùs Ars futurorum ſæculorum, & maximè præſentis hujuſce ſeculi, utcunque invidis præſentia malè audire ſolent, provectior quidem & maturior (quod poſteri gratâ memoriâ, nî maximè fallor, recolent, & faciſe confitebuntur) tandem dedicit, eas ad purgandum ritè Præparare, atque earum truculentiam liberaliori Adultorum venæſectione, die præcedenti catharſin habitâ, multùm temperare, aut etiam perdomare. 4. Conſiderandum eſt, *Hippocratem* hìc docere, quòd ſi Febre detentus medicamentum Catharticum aſſumat, atque ejus diei periculum fortè effugiat, ipſe ſtatim, id eſt, *eâdem ipsâ die* in ſanitatem incolumis redeat. Quod verum quidem eſſe, & Pueros Febricitantes

tantes eàdem ipsâ die, ab operatione primæ Catharseωs absolutâ, symptomata febrilia universa, (id autem imprimis tempore verno aut æstivo) statim excussisse sæpè sæpiùs vidi.

His itaque præmissis dico, *Hippocratem* rectè sentire, de Purgantium medicamentorum, deploratis affectibus, prout *Pharmaca* sui sæculi *fortissima* in *Febribus Ardentibus* imperitè, nempè *Venæsectione* haud præmissâ, exhibebantur. Atverò si in Adultis, & præsertim Sanguineis, aut Athletico temperamento donatis, die Catharsin præcedenti, sanguis liberali manu detrahatur, atque Lenitiva nostra proximâ exhibeantur; aut si Juniorum corpora Testaceis, & ejusmodi acidum contemperantibus Præparentur, quò meliùs causa Febris primaria radicitùs expurgetur, via ad sanitatem celerior, imò securior sternitur, quàm Cardiacis aut Diaphoreticis quibuscunque fieri potest.

Videtur autem mihi (ut id obiter dicam) ea esse vera & principa-

lis

lis ratio, cur *Catharſis* apud Medicos benè doctos in Acutis Morbis hactenùs ità malè audiverit: nempè quia iidem *plauſtrum equis*, ut aiunt, *præponere* ſolerent, hoc eſt, Catharſin Veneſectioni præmitterent, aut ſaltem poſthabitâ ſectione venæ, ubi apprimè neceſſaria fuerit, Catharticum ſolum, idque è fortioribus, temerè propinarent.

Quod ad *Venæſectionem Puerorum* attinet, quamvis materiæ Febrilis in Pulmones metatheſis inſignior, & *Tuſſes Convulſivæ*, eam in minimis Infantibus quandoque exigant, tamen apertè conſtat, eam non eſſe medicinam iis naturâ conſentaneam, neque magis huic tenerrimæ, quàm decrepitæ ætati accommodam. Et proindè minimè neceſſarium duco ejus auxilium implorare in quibuſcunque Infantum affectibus, niſi in Tuſſibus iſtis Convulſivis, vel ubi Febrim ſubitò exortam Tuſſis importuna concomitari ſolet: niſi & in Contuſionibus gravioribus, quæ nonnunquam contingunt. Etenim rarò aut nunquam

Infan-

Infantes victu tenuiori & minimè lauto nutriri soliti verâ Plethorâ (utcunque fuerint floridi) laborare sunt habendi. Humiditas iis inest, quâ diffluere omnes solent, atque ejusdem Humidi in Acidum præternaturalis ac facilis conversio, est omnium illis ægritudinum causa. Neque credam, sanguinem corpore eductum posse Humidum temperamentum, idque præsertim in Acidum jam degeneratum, propriè corrigere.

Sunt qui pertinaci Contradicendi cupiditate ducti, omnimodum mittendi sanguinis usum, vel in Adultis, incusant aut reformidant. Nimirùm hi sunt *Helmontii* illius nunquam iracundi, & rationi medicandi veteri semper amicissimi, sequaces discipuli; *Arcanorum* tantorum fortunati hæredes, ut nec Ars Medica, nec Respublica eorundem Notitiâ unquam fuerit digna. Nimirùm & hi sunt qui *Chymiæ* cujusdam non vulgaris, Medicis omnibus peritis planè ignotæ, quæ non nisi mirandos effectus producere solet, *Adeptos* & *Philosophos per ignem* sese venditant. *Testa-*

Testacea omnia validè exiccant, eâque de causâ affectibus ab humiditate nimiâ pendentibus, sicut & naturis eâdem abundantibus, propriè conveniunt. Puerorum autem temperies humidissima est, eò quòd omnium mollissima. Quin & leviusculâ astrictione sunt eadem prædita, quæ ustione deperditur; quanquam ustio calorem, imò & acrimoniam non exiguam impertit, quod in Calce vivâ, ut & in Chymicis quampluri-mis medicamentis, manifestò apparet. Cæterùm & Aciditatem potentissimè obtundunt, quæ humiditatis aqueæ putredinem perindè sequitur, ac ignem calor. Porrò *Testacea* nullam calefactionem teneris corpusculis præbent, quâ potissimùm consideratione ductus eorum usum omnibus aliis medicamentis in Puerulis curandis longè antepono.

Sed est & aliud, propter quod hujusmodi *Testacea* in Pueris tractandis prædico. Ventriculus ipsorum fermento quodam voraci, nè dicam in-

satiabili,

ſatiabili, imbuitur, cui tantiſper compeſcendo Liquida ſola minùs valent. Siquidem aut obtundi debet Butyro orificio ventriculi ſuperiori diu innatante, aut panatellis, vel fartis farinaceis, haud ità confeſtim ventriculo depulſis, nutriri diſcupit. Atque ægrotantes Puerulos non ſemel obſervavi vix aliâ causâ languеſcere, quàm quòd eos Nutrices *victu tenuiori ac nimis liquido* reficere ſolerent. Quapropter *Teſtacea* multis nominibus Puerorum naturæ ſunt idonea, neque impreſſionem ſive alterationem quam in ventriculi regione faciunt, ità celeriter ac liquida medicamina quæcunque deperdunt.

Ut nihil dicam de *Avibus* quamplurimis *Picâ* ſive appetitu depravato (quod Pullariis notum) debilitatis, quæ arenâ cibo inſperſâ, atque unà deglutitâ citò convaleſcere ſolent.

Teſtaceorum nomine, non ſolùm propriè dicta intelligi, ſed & *Corallia*, *Cretam*, *Corallinam*, *Bezoar* utrumque, & ſimilia, eâdem ferè facultate Acidum abſorbendi conſpi-

cua,

cua, & naturis affinia, licet pleraque ſtirpis prorsùs alienæ deſignari volo.

Hujuſmodi medicamenta quidem diu in uſu Medico fuerunt, verùm uſus eorum rectus, & naturæ puerili maximè accommodus, aut nullatenùs innotuit, aut opem ferè nullam hactenùs tulit. Perminuta enim illorum doſis planè effecit, ut ad alia minùs tuta, imò naturæ puerorum contraria & noxia (intelligo *Opiata*) quilibet Medicorum, in Vigiliis & Doloribus compeſcendis, jamdiu tranſiret.

Atque hîc me non fugit ſcomma quoddam ſuper hâc re à Medico celeberrimo in me olim miſſum. Nempè cùm ad ſubveniendum Puero Nobili, maximarum facultatum hæredi, curæ meæ demandari ſolito, & febre periculoſiſſimâ tùm langueſcenti, meo monito accerſeretur, atque ille *Narcotici* exhibitionem ſtatim proponens, me ejuſdem uſui maximè reluctantem inopinatò offenderet, *tu* inquit, *more exoleto, non hodierno, ſi ita ſit animus,*

animus, *medicinam facere videris*; cui ego: neque, ut mos inceſſit, Pueris medicinam quidem aut facio, aut unquam me facturum credo. Cùm enim ex prædictorum uſu, nou minùs certus ſim, imò longè certior (nî plurimùm fallor) & ſaltem tutior, in Torminibus compeſcendis, vigiliis ſublevandis, doloribus quibuſcunque leniendis, & denique in diarrhœis ſiſtendis, ac eſt quilibet alius (quantumlibet *Narcotica* vulgò æſtimantur) cum maximo vitæ diſcrimine, per id genus medicamenta.

Nullus, quod ſcio, *Opiatorum* inſanus admirator eorum uſum in *Debilibus*, imò *Debiliſſimis* naturis unquam laudavit; licet in eiſdem nonnulli *Opiatorum* uſum tacitè perſequerentur. Nempè Proverbium illud animo tenaci fortè complectentes, quòd *Mortui obmuteſcant*. Verumenimverò cùm Pulſus juniorum ſit debiliſſimus, temperies naturâ tenerrima, & vires ſint admodùm infirmæ, neutiquam mihi conſtat, cur incertis & periculoſis medicamentis, quando tutiora,

tutiora, imò tutissima sint æquè in promptu, ægrotanti Puerulo subvenire contenderemus.

Adjiciam & illud, quòd ex quo mihi abundè innotuit *Testaceorum*, atque ejusmodi, vis prorsùs *Anodyna*, imò *Infantibus Soporifera* (dummodò dosi ad finem attinendum requisitâ tùm exhibeantur, tùm repetantur) vix quæpiam eorum ægritudo, quantumvis dolorifica, minimam *Narcoticorum* propriè dictorum delibationem postulare mihi visa est.

Ut autem in nullis Infantum affectibus pharmacia *Opiatica* est probanda, ita neque in eisdem *Medicamentorum Calefacientium* (quantumlibet nomine *Cardiaco*, aut *salutifero* vulgò inscribantur) usum, saltem liberaliorem, laudare unquam possum. *Cardiaci* nomen affabrè, & singulari artificio inventum fuit, ad mulierculas omnes blandè demulcendas, ad facilem captum ruricolarum sæpè à medicis peritis longè habitantium, atque à bonis in viciniâ matronis me-

dicinam

dicinam Eleemoſynariam cum laude facientibus *Cardiaca* ad omnes morbos reportantium, & denique ad Ignorantes univerſos ſummâ oblectatione nunquam non perfundendos. Quis enim ex *Cardiaco* propinato malum aliquod ſuſpicetur? Et tamen res eſt aliquantùm dubia nonnullis emunctæ naris Medicis, *an* eorum qui citrà violentiam diem obierunt, *plures ex Morbis vel Cardiacis reverà interierint.* Quicquid enim morbi ſymptomata exaſperare ſolet, ſitim auget, linguam aridam facit, aut quoquo modo febrilem flammam intendit, naturis omnium tenerrimis, & vires illatæ injuriæ ferè nullas opponentibus minimè quidem convenit. Et profectò diverſa nocumenta, nè dicam exitialia, ex regimine puerorum Calidiori iterùm atque iterùm ſuprà adverti, cùm ex uſu Temperatorum prædictorum, quotieſcunque is fuerit, nè unum quidem incommodum obſervare unquam licuerit.

Hîc Objiciet aliquis, quòd ex durâ, & penè Saxeâ medicamentorum

præ-

prædictorum ſubſtantiâ, *Obſtructiones* neceſſariò progignantur, quòdque res ejuſmodi indolem Puerorum tenerrimam, & vias omnes minimas, propter partium exiguitatem, procliviores Obſtructionibus reddere debeant.

Cui dubitationi quò meliùs ſatisfaciamus, conſiderandum eſt, *parentem Obſtructionum* ſolennem & legitimum eſſe *Acidam Intemperiem*, quam ſæpè contrahere ſolent *Infantes*, ex ipſâ Aeris frigiditate, atque ex temperamenti ſolâ teneritudine, utut victûs tenuiſſimi, ac limpidiſſimi ratione utantur. Ideò & quæcunque *Acidam Intemperiem* corrigunt, contemperant, aut obtundunt, & Coagulationes ſoluere apta nata ſunt (quod imprimis ejuſmodi res faciunt, & ſine caloris tantilli additamento) Obſtructionibus ſubmovendis, & reliquæ ſymptomatum catervæ ex hâc anſâ pendentium citò devincendæ maximè ſunt idonea.

Alii fortaſsè crimini dabunt, quòd abdita, & in Scholis Medicorum

jamdiu celebrata de *Crisibus* doctrina interim negligatur, quòdque *Dierum Criticorum computatio* veteribus ad unguem instituta, & ab iis, qui res minùs intelligibiles maximè admirantur, etiamnùm prædicata, in oblivionem nobis abeat. Subjicio igitur, cùm *Crisis* sit repentina mutatio in morbo facta, vel ad salutem, vel ad mortem, eam, quatenùs summâ diligentiâ observare licuit, ab ipsâ Curationis Methodo (idque maximè in tenellis, de quibus hîc res agitur) in totum pendere, atque à solertiâ artis vel imperitiâ aut accelerari, aut produci. Etenim cùm Evacuationibus generalibus tempestivè adhibitis Curatio principaliter innitatur, Cruditates febrim committentes citiùs, quàm aliàs fieri solet, concoquuntur, pars materiæ morbificæ statim eliminatur, & reliqua viribus impar medicamentis deinceps administratis facilius cedit. Atverò cùm *Diaphoreticis*, & *Cardiacis* dictis exagitari soleant humores, aut in majorem confusionem spiritus quotidiè subvertantur, atque res permittatur solis *Enematis*

matis

matis, quæ ultrà crassa intestina integris viribus nunquam transgrediuntur, uti *Concoctio*, ita *Crisis* ipsa, jure merito post nimiopere doctam & solennem medicamentorum quamplurium pompam serò, unò tardissimè est expectanda.

Ut verò finiam, *Crisis* nihil aliud quidem videtur, quàm ultimum naturæ conamen reliquis omnibus viribus materiam morbificam per locos convenientes tandem evacuare. Idque apud nos sæpissimè contingit per *Sudores*, nimirùm ob præposterum regiminis calidioris usum. Fit etiam sæpè per *Hæmorrhagiam*, per *Alvi fluxum*, per *Vomitum*, & nonnunquam per *Urinas*. Quæ omnia concludere efficiunt, quòd Natura ipsa, Medicorum Optimus, & Sapientissimus, nullam aliam Febres judicandi rationem, nisi quæ debitis *Evacuationibus* perficitur, aut vult unquam intelligere, aut conari.

Multa nuperis hisce temporibus variè sunt conscripta, atque argu-

mentis disceptata, de insigni *Præcipitantium* usu in medicinâ, quasi omnes ægritudines quibuscum homines confli&tantur facillimè abigerentur, si *Præcipitantis proprii* & *Specifici* cuique morbo maximè accommodati dignotionem exquisitam nos haberemus. Notandum est autem, nos impræsentiarum agere de *affectibus Puerorum acutis* & febrilibus, qui vitæ eorum derepentè interminantur, non verò de *Chronicis*, qui medicanti longas dant inducias, atque novas rerum facultates curiosè experiri tutiùs permittunt. Rursùm *Præcipitatio* est separatio particularum crassiorum, quæ vi solventis Acidi in liquore aliquo claro imperceptibiles suspendebantur, ast ope acidum infringentis, vinculis jam solutæ, ad fundum depelluntur. Porrò *Cruditas*, quæ in febribus apparere solet, nobis quidem videtur esse prædominantis Acidi genuinus effectus: *Coctio* verò acidi multùm infracti, atque naturæ vincentis signum. Et proindè *Catharsis* arte sollicitata Cruditates sursùm priùs latas versùs fundum corporis

corporis deorsùm impellit, & videtur præ omnibus aliis medicamentis propriè *Præcipitare*, quò eædem per alvum vel urinas tandem exonerentur. Quinetiam quodcunque aliud medicamenti genus (tametsi Speculatores, Philosophos se nuncupantes, longè aliter sentiunt) *Præcipitandi* rationem aliquam habet, vix aliam ob causam, nisi quatenùs quodammodò *Catharticum*, illum effectum unquam producit. Neque enim *Præcipitatio* in corpore diversiformi, atque totidem succis & humoribus, tot ductibus & anfractibus constanti, eâdem aut celeritate aut certitudine transigi posse intelligenda est, quâ Præstigiator Chymicus instillationibus varii generis in suos liquores, vel colorum mutationes planè admirabiles molitur, vel Præcipitationes dictas *Magisteria* quantociùs conficit. Quandoquidem igitur *Febris* partes vitales, & maximè superiores, intentare solet, neque experimentis incertis aut periculosis moram aliquam relinquit, prudentis medici certè erit, quâ potest efficaci methodo, materiam fe-

brilem non modò levioribus aut ficti-tiis *Præcipitantibus* demulcere, quin & veris & genuinis, hoc eſt, *evacuationibus* opportunis, quamprimùm fieri poteſt, radicitùs extirpare.

Cùm verò per plurimos Medicos famæ celebritate admodùm conſpicuos, jamdiu, imò etiamnùm, ſerpſerit conſuetudo fugam omnium ferè Febrium *Sudorificis* maturandi, non abs re erit hic pauca quædam eò ſpectantia nunc ſubnectere.

Ut primùm quempiam *febre Epidemicâ* correptum vident, de *Malignitate* neſcio quâ protinùs ſomniant, atque *alexipharmacis* & *diaphoreticis* haud parùm calidis *Malignitatem* illam propulſare indeſinenter contendunt. Interim *febris* ex ſuâ naturâ ſæpiſſimè mitis, nec mali omninò moris, ex ipsâ Methodo *verè Maligna* (ſi quæcunque alia) ſolet effici. Etenim cùm ſerum ſanguini per venas & arterias transferendo debitum *Sudorificis* importunis ità penitùs exhauriatur, nil mirum eſt craſſiores

ſanguins partes in motu ſuo interrumpi, ac quodammodò ſtagnare; *Pulſum* exindè debilitari, atque inæqualem, undoſum, tremulum, formicantem, aut intermittentem reddi; *Vrinas* inſuper eâdem de causâ pauciſſimas eſſe, aut Cruditatis ſummæ indicia exhibere; ac denique notas *Malignitatis* primarias, nimirùm *Petechias*, *Maculas Purpureas*, & quandoque *Stigmata Peſtilentialia*, (varios *Gangrænæ* fientis aut facti gradus) ſeſe oſtendere ſolere. Nempè habitus corporis humido multò priùs perfuſus, & benigno calore conſtans, ſub regimine calidiori ſtatim exareſcit, aduritur, atque æſtu acerrimo prorsùs torretur: ut proindè neque lymphæ irrigandis continuò partibus deſtinatæ copia ſufficiens reſtet, neque ſanguis craſſior jam redditus, & paſſim ſtagnando idoneus, per vaſa circuitioni perenni ad vitam ſuſtentandam neceſſariæ inſervientia ampliùs fluere aut moveri poſſit.

Illis autem qui *Malignitatis* infælicem notionem & retinere volunt, & cæcè deperibunt (utpotè nomen funestos Ignorantiæ Epidemicæ effectus tutissimè celans) propono considerandam communem *Turcarum* Praxin, à Mercatoribus fide dignis mihi concreditam, indoctam quidem, sed verè rationalem, quinimò naturalem, in curandâ ipsâ *Peste Malignarum* omnium *Febrium* facilè principe, per *succcum limonum* in omne jusculum liberaliùs instillatum, per frusta *limonum* saccharata ore frequenter masticata, & per potum apud eos vulgatissimum, dictum *Sherbett*, hoc est, per ipsum regimen frigidissimum: utpotè quibus *Mithridatium*, *Theriaca Andromachi*, *radix Serpentariæ Virginianæ*, & cætera nostrorum remedia calidissima, *Alexipharmaca* nuncupata, bonis anspiciis sunt planè incognita, aut in nullo numero saltem habentur. Neque igitur mirum est, *Pestem* (cujus terror nostratium animos fulguris adinstar longè latéque percutit) apud ipsos nonnunquam

quam minorem hominum ſtragem facere ſolere, quàm mitem aliàs febrim iis in regionibus in quibus graſſatur Doctrina.

Argumentum eſt infidum, & vel puero dignum, quo medici nonnulli, ad partes *Malignitatis* tuendas, uti ſolent, quòd ſcilicet *Febrium* quarundam natura rectè ſtatuatur *Maligna*, quoniam eædem ſunt ſæpè *Contagioſæ*. Nam ſi *Contagium* neceſſariò indicaret aut probaret exiſtentiam *Malignitatis*, conſequeretur *Scabiem* ipſam morborum *Malignorum* numero fore accenſendam. In quo tamen morbo nec vires concidunt, neque appetitus proſternitur, nec Pulſus, aut Urina quicquam à ſaniſſimis diſcrepant; ac denique in quo functiones tùm animales, tùm naturales conſtant, & rectè fiunt. Certè *Contagio* aliquo non carent morbi, quotquot inſignem *inflammationem* in ſe habent: ut *Peſtis* ipſa, de quâ jam loquor, ut *Variolæ*, ut *Morbilli*, ut *Tuſſis Infantum Convulſiva*, & cæteri id genus morbi, qui inflammationi intenſiſſimæ originem ſuam debent. Quod

Quod ad *Sudorifica* in febrientibus attinet, haud inficias eo, *Sudores* ſive Naturales, ſive Arte ſollicitatos, in primis Febrium inſultibus (cùm pori cutis incipiant occludi, cùmque ſenſibilis aut inſenſibilis perſpiratio corporis plurimùm impediatur) nonnunquam maximi è re fore. *Sudorifica* autem, quæ in uſu eſſe debent, ſint *Temperata*, non ea quæ incendium internum promovent. Neque ſint tàm *Sicca*, & Pharmaceutica, neque etiam tàm ſpirituoſa, qualia flammam flammæ admovent, quàm *Liquida* & culinaria, quæ materiæ copiam ſudoribus proliciendis ſupplere poſſunt, quæque ob calefactionem externam, non ob calorem ſuum ingenitum ſudores provocant.

Rem unam hîc notatu non indignam, nec à ſcopo noſtro prorsùs alienam, nolo prætermittere. Ea nimirùm *Febris*, quæ anno jam præterito graſſata eſt, & cujus Hiſtoriam nunc breviter tradam, *Malignæ* etiam nomen, apud Medicos quoſdam Dia-

Diaphoreticorum usu notissimos, fortè asciscebat.

A mediâ parte mensis *Maii* anni ultimò elapsi ad aliquot septimanas, *Febricula* quædam (quâ ægrotantes de leviusculis doloribus singulos eorum artus per vices tentantibus, de dolore etiam Capitis frontem imprimis corripiente, atque de Vertigine quâdam maximè conquerebantur) adeò Epidemicè invalescebat, ut nullam similiter, quâcunque ex causâ, aut quâvis anni tempestate, hactenùs observaverim. Integræ familiæ quamplurimæ eâdem febri pariter corripiebantur, ut vix uni è multis procellam illam generalem effugere contigerit. Insultus autem hic febrils ità Epidemicus ex varietate ipsius tempestatis anni tunc temporis pendere mihi planè videbatur, æstu aliquot dierum intensissimo in frigus derepentè mutato, perspiratione corporis sensibili tunc impeditâ, & poris qui apertissimi fuerant ex improviso occlusis. Illud verò super hâc re advertam, nunquam tot homines simul

ægrotâsse

ægrotâsse, nunquam pauciores fuisse fato perfunctos. Eâ quidem febre laborantes, methodis tàm congruis quàm absurdis, nimirùm venæsectione, catharsi, sudorificis, administrationibus omnibus muliebribus, culinaribus, aut medicinalibus, domi aliquantisper continendo, foràs in aerem prodeundo, equitandi exercitio aut alio quocunque, imò perturbatione omni & curâ paululùm vacando, ac denique nihil quicquam aut quodlibet agendo, in universum ferè omnes convalescebant. Siquos autem mitissimo illo morbo malè mulctari accideri, adolescentes fuerunt & juvenes, fervidiori temperamento donati, atque sudorificis calidissimis ultrà modum lacessiti. Quod in hâc re notandum restat, extimescendum est nobis, naturam hujusce febris ità mitem ac benignam, tàm impropriis quàm salutaribus remediis facilè propulsatæ, effectus diros atque funestos posthæc fortè habituram: nempè optatum illum successum frustrà expectantibus bonis illis mulieribus, & gregalibus medicastris, ex cardiacis

suis

ſuis & neſcio quibus ſudorificis (cùm alia tempeſtas anni curationi fuerit planè adverſa, & febris quæpiam truculentis admodùm ſymptomatis ſtipatam ſeſe oſtenderit) quem tempore vernali, & cæptis quibuſcunque plurimùm favente, atque in febre omnium mitiſſimâ, priùs viſi ſunt experiri.

Priuſquam exempla aliquot Curationum methodi noſtræ beneficio peractarum libeat proponere, paucula quædam adjiciam, quæ ſymptomata infantum magis uſitata reſpiciunt; quæcunque apud Autores vulgò invenienda ſunt curioſis relinquens.

Inter omnes affectus, qui vitæ infantum interminantur, nullus tot gravia ſymptomata progenerare ſolet, quot *Dentitio Difficilis* & laborioſa. Ægritudo illa novem menſium, ſive *Prægnatio* (quæ *ſexcentarum & innumerarum calamitatum autor*, juſtiùs quàm ipſe uterus, perhiberi poteſt) genitrices non paucioribus

ribus periculis, quàm fœtum omnem *Dentitio* exponit. Etenim cùm gingivæ tenellorum Inflammationem talem sæpissimè subeant, qualem aliæ corporis Adultorum partes (undè febres hisce impendent vehementissimæ) eò quòd Dentes ex alveolis in conspectum erumpere nequeant, minimè est demirandum eorum tenera corpuscula tot symptomatis febrilibus gravissimis eapropter jactari solere. Nimirum illinc iis *Tormina ventris*, *Vigiliæ*, *Inquietudines*, *Profluvium alvi*, aut ejusdem *Constipatio*, *Dejectiones* & *Vomitus virides*, *Aphthæ*, *Febres*, *Convulsiones*, & similia: quæ universa eidem ferè methodo (ratione ætatis, & symptomatum violentiæ habitâ) Acidum primò contemperandi, ac deindè leniter expurgandi indubiò cedunt; nisi morbus Chronicus in Acutum transiens, sit valdè complicatus, atque altas adeò egerit radices in regione partium principalium, ut nullâ jam arte dimoveri queat; aut nisi misellis fuerint ingenita mala, imò pessima stamina vitæ.

Duplex eſt *Dentitionis tempus*, infantibus moleſtum: unum, quo dens oſſe maxillari primùm emergere nititur, & quo gingivæ pars extera & ſuperior, abſque aliquo ejuſdem tumore, albido quodam circulo circumſcribi utplurimùm ſolet. Alterum eſt, quo dens mole jam auctior, & amplior factus, gingivam tumidam ſemper reddit, inflammationem inſignem in eâdem parit, atque eam perrumpere omni vi conatur. In primo illo *Dentitionis* molimine, æquè ac in ſecundo, Chirurgi gingivas infantum quâcunque ex occaſione imperitè incidunt, quò ſcilicet dentes faciliùs erumpant, undè vulnus citrà neceſſitatem, & nullam plerùmque opem ferens, teneris promiſcuè infligitur, quùm ſecundum ſolummodò Dentitionis tempus (quod diligenter notandum eſt) eam plagam inferri propriè requirat.

Eſt & aliud circà hanc rem obſervatione non prorsùs indignum. Nempè quòd *Chirurgorum* nonnulli gingivam

vam intumescentem aperire jussi, *Phlebotomo* suo id facere consuescant: quod pluribus exitio fuit. Nam cùm incisio ejusmodi statim cicatricetur, neque foramen aliquod denti extrudendo aliquantisper permaneat, planè inefficax ea fit, atque alia remedia interim negliguntur. Curandùm est igitur Medico, ut instrumento magis commodo (sive sit *Scalpellum* quo calami scriptorii vulgò conficiuntur, sive sit aliud, cujus dorsum in densitatem *novaculæ* æmulam assurgat) *incisio* semper fiat.

Cùm *Aphthæ* ab halitu acri incendii interni, teneram oris pelliculam (quemadmodùm & alias corporis partes interiores) rodente aut vellicante proveniant; quæ illam acrimoniam potenter retundunt, atque etiam tollunt, ea sola nobis maximi sunt æstimanda. *Gargarismata* autem, topica, & Στωματικὰ Φάρμακα nullius hîc sunt usûs. Nequeunt enim *Infantes* os suum quoquo modo *colluere*, nisi id inter ipsam deglutitionem quadantenùs evenire existimetur. Quippè illicò

illicò deglutiunt, quicquid ipsis propinatur ad colluendum aut hauriendum; imò ipsum illum humorem, qui *Tussis* vi ad fauces rejicitur expuere nolunt (nisi invitos quandoque *Vomitus* cogat) sed in ventriculum suum delabi constanter permittunt. Nec verò materia ex quâ *Gargarismata* conficiuntur ità est nonnunquam innocua, ut tuto eorundem usui in tenellis locus relinquatur. Certum est, *Aphthas* (quantumlibet lactationem, aut qualemcunque esitationem impedire solent) *Testaceis*, & lenissimis catharticis dicto modo intercalatis protinùs recessuras esse; neque video, cur pluribus artificiis ad finem attinendum nimis doctè uteremur, cùm pauciora medicamenta, & simpliciora, tàm tutissimos quàm præstantissimos effectus edere poterint.

Ratio autem, quare oris superficies adeò *Aphthis* producendis faveat, cùm interim cæteræ corporis partes ulcusculis nullis afficiantur, hæc est: quoniam pellicula est eadem, quæ

H circum-

circumveſtiens regionem oris per æſophagum in ventriculum ipſum continuâ ſerie ejuſdem tunicæ exporrigitur ac deſcendit. Quamobrem halitus acres ex efferveſcentiâ corporis præternaturali circà hypochondria contingenti, tanquam ex aheno, per *Oris* ſpiraculum ſursùm feruntur, atque membranæ illius partis labem ſuam facillimè infigit. Ideóque guſtus *linguæ* delicatulus ſapores omnes promptiſſimè diſtinguit. Denique propter eandem rationem Medici temperiem corporis prædominantem *ex conſpectu linguæ* uſitato valent dijudicare.

Diarrhæa Infantum ab orgaſmo humorum in inteſtina delabentium, vel à turgeſcentiâ illic bilis cum acido prædominium habente ſemper profluens, neque Aſtringentibus propriè dictis, neque *Narcoticis* eſt cohibenda. *Aſtringentia* enim refluxum humorum acrium versùs partes nobiliores producere ſolent; quod humidiſſimo & fluidiſſimo temperamento præditos in diſcrimen vitæ manifeſtum

ſtum conjicit. *Narcotica* quidem ferociam humorum turgeſcentium ad tempus conſopiunt, quò ſcilicet vi ſæpè majori paulò pòſt recrudeſcant. Adde, quòd vires puerulorum tenerrimæ, & à morbo jam multùm fractæ ac enervatæ *Opiatorum* energiam potentiſſimam raró ſine maximo ſalutis diſcrimine ſuſtinere valeant. Quæ verò acorem moleſtias omnes faceſſentem molliter demulcent, & tutiùs exhibentur, atque iis rectiùs conveniunt. Quamlibet enim in levioribus hujuſmodi caſibus (ubi *Febris* abeſt) *Diaſcordii*, & ſimilium, utroque medicamenti genere conſtantium, uſus in malam partem non ceſſiſſe, quin potiùs emolumento alicui fuiſſe, nobis quidem videatur, tamen compertum eſt, ea in Febricitantibus infantulis periculo ſuo haud vacare; atque *Cretam*, *Corallia*, *Margaritas*, ac id genus alia ferocientes humores compeſcentia, citrà aliquam caloris novi accenſionem, ut demùm *Rhabarbaro* expurgentur, Symptomati huic perdomando optimè conducere, & ſuppetias ſaniores ferre.

Nec minùs in *Fluxu deorsùm*, quàm sursùm habito, sive *Vomitu*, eadem prodesse liquebit. Quamdiu enim in ventriculi regione potissimùm regnat quæ est perturbatio, atque Aciditas in primis omnium viis potestatem suam maximè exerat, medicamenta quibus facultatibus pollent eas integras, & illibatas, Ventriculo impertiunt. *Emetica*, ut *Sal Vitrioli*, *Vinum benedictum*, *Tartarum Emeticum*, &c. hìc præ aliis remediis palmam nonnullis præripere videntur; sed si ætatis tenerrimæ, & virium summæ imbecillitatis ratio in *Emeticis* propinandis locum aliquem promereatur, & si coagulationum facilis solutio, ac deindè subductio, à rebus nullam naturæ vim injicientibus, nullum vitæ periculum secum ferentibus, satis efficaciter, imò longè tutiùs, atque ab *Emeticis*, aut *Narcoticis*, haberi possit, sanè prudentis Medici erit ab istis omnibus abstinere, aut etiam in totum abhorrere.

Neque

Neque eadem prosunt tantùm in *Fluxu omni*, verùm & in *Torminibus* Infantum undecunque natis; in quibus non modò præstantes, sed & *specificas* (si quælibet alia) facultates habent. Non ego *Corticem Peruvianum* (Principem omnium hujus sæculi medicamentorum) *febribus intermittentibus* magis *Specificum*, non *Opium* (celebratum illud alterum remedium) *Vigiliis* & *Doloribus* magis compescendis, quàm *Testacea* illa priùs memorata *Torminibus Infantum Specificè* subvenire censeo. Quanquam enim inter innumera ferè experimenta, in tantâ temperamentorum varietate, maternis tot tralatitiis infirmitatibus contingentia, fortè singulam hîc illîc instantiam contrà nos militantem, curiosus quispiam fortè fortunâ, inquam, observare poterit, id tamen naturæ summè depravatæ, non remedio in viribus suis delinquenti, est omninò tribuendum. Neque enim *Corticem ipsum*, longè latèque pro *specifico* deprædicatum, *Asthmaticis* viris febre sive intermittenti, sive aliquantùm remittenti labo-

rantibus, ità certò convenire constat. Et nihilominùs *Specificorum* omnium *Princeps* in id genus morbis, & maximè in primo illorum genere, jure merito nunc audit.

Quod ad *Convulsiones* spectat, aut Insultus illos sæpe impropriè dictos *Epilepticos*, tàm a viribus jam proximè attritis & exhaustis, quàm ab acrimoniâ materiæ morbificæ propaginem nervosam extimulante ut plurimùm pendentes, *Testacea* nostra, & maximè si *Castoreum* iis adjiciatur, magis eximiis imò & magis innocuis facultatibus, vel in tanto affectu, vigere deprehendentur (utcunque apud plures hactenùs pro quisquiliis & rebus nullius momenti sint æstimata) quàm aut *aquæ Antepilepticæ*, quæ teneros plurimùm excalfaciunt, aut *Spiritus volatiles* qualescunque, qui scintillarum instar in omnes corporis partes extemplò prosiliunt, quique ex parvis initiis magnum incendium febrile sæpissimè faciunt. Nam cùm tunica ventriculi interior tota sit nervea, atque tùm alimentorum, tùm

medicamentorum facultatibus in penetralia corporis intimiora quantociùs tranferendis ſit idcircò accommodatior, cũmq; ſpiritus ejus partis, ut & cæterarum, incolæ jamjam irritentur, vellicentur, ac in motus inordinatos exagitentur, videtur nobis maximè neceſſarium, ut acrimoniam illam nervos irritantem abſorbentibus remediis, & tumultum ſpirituum planè compeſcentibus, imò ſomnum iis ſine Ναρκώσει conciliantibus, non autem rebus tumultum ſpirituum majorem excitantibus, & quæ calorem jam latè depopulantem augent, Curatio potiſſimùm inſtituatur.

In *Convulſionibus* quamplurima pro *Specificis* vulgò habita (quorum nomina diu in omnium ore tritiſſima reticere placet) tàm ab autoribus graviſſimis quàm à Practicis celeberrimis decantari ſolent. Veruntamen virtutes eorum (quantum obſervare licuit) noſtram de ſe expectationem videntur vix ac nè vix quidem expleviſſe. In Paroxyſmis Infantum Convulſivis, utpotè à Torminum præ-

gredientium materiâ acri nervos omnes vellicanti jugiter obortis, ea quæ acidum obtundunt, contemperant, aut infringunt, idque ſine corporis novo æſtu aut calefactione, quæque aciditatem ſic infractam atque aculeis orbatam per inferiora deducunt, poſt alia infinita incaſsùm tentata, veras continere vires huic ſymptomati horrendo debellando pares tandem agnoſcentur.

Quin & hujus dicti veritatem multùm comprobatam habui in puellâ annum vix unicum agente, filiâ cujuſdam honeſti viri, nomine *Jacobi Lowry*, *Convulſionibus* quas ununquam vidi graviſſimis, vehementiſſimis, & frequentiſſimis correptâ, quæ per plures dies ante meum adventum labia, oculos, artus, imò & totum corpus minimâ cum intermiſſione exagitaverant. Fuit illa tunc tempotis pallidiſſima, nec non horrido aſpectu; alvus interim aſtricta, atqui id quod parciſſimè dejiciebatur colore fuit viridiſſimum. Altâ tamen voce ejulabat, quantumlibet

vires

vires prosterni videbantur, ut viciniam commiseratione haud levi eadem afficeret. Durantibus verò hisce *motibus Convulsivis*, ac torsionibus ventris, vix cochleare alimenti aliquamdiu assumpserat, *Cardiacis* solummodò nescio quibus subindè enutrita. Huic miseræ infantulæ subveniebam, & Curationem fæliciter adhibebam, nullis aliis medicamentis, nisi unciis aliquot *oculorum* 69. cum *crystallis tartari* admixtis. Simplicissimi illius Pulveris scrupulum unum aut ampliùs singulis horis in *aquâ pulegii* aut consimili statim deglutire cogebatur, à cujus repetitâ dosi somnus paulùm conciliabatur, ac paroxysmi *Convulsivi* sunt plurimùm imminuti. *Enema* è lacte saccharato, eodemque salito, semel atque iterùm injiciendum esse curaveram; donec tandem *crystalli tartari* (tàm alvum leniter solvendi, quàm obstructas vias aperiendi facultate pollentes, modò quantitas eorum sufficiens introsumatur) viam sibi per inferiora patentem faciebant. His verò paucis, & hâc nullâ remediorum pompâ, infans

fans ille deploratus è faucibus imminentis fati, inſperatò quidem, ſed perfectè evadebat. Cur autem, ut id obiter dicam, tenellos *Convulſionibus* excruciatos, & ſimul *Vigiliis* ac inquietudine quaſi abſumptos, *Veſicatorſis* aut nuchæ aut aliis partibus admotis, ulteriùs ego torquerem, nequeo probè intelligere; quandoquidem id genus medicamentum *Comatoſis* ſtupore excitandis aut etiam extorquendis videatur eſſe propriè & peculiariter dicatum.

Quidni addam, quod, ex quo Methodo ſuprà landatâ in medendis Infantibus uſus ſim, plures eorum, ſub primum meum ingreſſum, *Convulſionibus* correptos viderim, imò & nonnullos iis adeò jam graviter debilitatos, ut medicamentis qualibuſcunque deglutiendis nullæ omninò vires ampliùs ſuppeterent; ſed quod vix meminerim quidem tenellorum quenquam Convulſionibus tunc temporis prorsùs *immunem*, poſt primum uſum *Pulverum* prædictorum, denuò correptum memet unquam vidiſſe.

Variolæ

Variolæ & *Morbilli* Infantum, plerumque illis mitis & tranquilla ſanguinis efferveſcentia, ſæpè non ita malè ſe habere ſolent, ubi nec Medicorum auxiliatrices manus expetuntur, neque Curatricum ſibi magnoperè placentium abundans peritia efflagitatur. Cùm verò effrænis ſanguinis impetus Medicam Opem jure expoſtulet, *Teſtacea* priùs recenſita id ferè auxilii *infantibus*, quod *adultis* *Narcotica*, præbere ſolent. Atverò Spiritus Volatiles, qui in uſu ſunt, Aquæ cardiacæ, Mithridatium, Theriaca Andromachi, & cætera calidiora Alexipharmaca, aut Diaphoretica, ſunt imprimis fugienda, quæ exanthematis præproperè expellendis, atque inſanæ eorum foràs extruſioni omni ope moliendæ præcipuè deſtinantur; at quæ, loco virtutis cardiacæ aut expulſoriæ quam præ ſe ferunt, *Variolas* ex ſe benignas in periculoſas multoties immutant; & *Morbillorum* materiam, aliàs in ſuperficiem corporis facilè ſecedentem, irritant, perturbant, & introvertunt

trovertunt, Dyſpnæas lethales ſæpè invitant, & catarrhos ſuffocativos excitant; ac denique ſanguini leviter & modicè æſtuanti mox ulteriùs ſuccendendo videntur maximè quidem inſervire.

De *Variolarum* naturâ penſitanti mihi in mentem ſæpè ſubiit admirari, quâ ratione regimen intensè calidum in hoc morbo non modò apud ineptas nutrices, verùm & Medicos aliàs ſatis doctos ita invaleſceret; cùm hicce morbus ſit maximè *Inflammatorius*; cùm denique *Suppuratoria* omnia medicamenta, propriè ſic dicta, partibus corporis ſive uni ſive pluribus intumentibus, & in Suppurationem proclivibus externè applicari ſolita, tùm à Medicis tùm à Chirurgis, uno omnium conſenſu, ſint & eſſe debeant facultatibus ſummè Temperata: qualia ſunt *radices althææ, & liliorum, folia malvæ, althææ, brancæ urſinæ, farina lini, fænugræci, tritici, butyrum, adeps, oleum, vitellum ovi, mucilagines, medulla*, & ſimilia, quæ calore minimè excellunt.

excellunt. Remedia enim calidiora ſive interna, ſive extrà adhibita, ſunt planè *diſcutiendi*, & rarefaciendi, & facultate priori contrariâ prædita. Adde quòd hæc functiones naturæ *Suppurationi* ita incumbentis reverà perturbent, & in confuſionem alienam neceſſariò adigant. Quamobrem *Teſtacea*, quæ ſunt viribus admodùm *Temperata*, quæ *Suppurantibus Medicamentis* naturâ ſuâ benignâ ac miti proximè accedunt, quæ *putredini* corporis univerſali ſummoperè reſiſtunt, quæ denique functiones neque animales neque naturales interturbant, aut inordinatas reddere ſolent, pluribus certè nominibus *Variolarum curationi* ſymbolum conferunt.

Potui pluribus rem inſtitutam defendere, atque adeò limites hujus opellæ in longinquum proferre. Sed lectorem nolo diutiùs detinere, ambagibus ſcholaſticis nullam unquam determinationem aut ſubituris aut promerentibus; & ad Praxin Medicam nihil quicquam attinentibus; nolo Autorum

Autorum inter se in æternum velitantium citationibus gloriosis umbram eruditionis non vulgaris aucupari; ac denique nolo aliorum sententias subtiliter convellere, quò in alienis hallucinationibus ipse triumphos agam, & quò meam qualem qualem opinionem quoquo modo propugnem. Etenim probè novi, quàm reverà difficillimum sit, veritatem rerum penitùs scrutari; novi quòd is ad veritatem cujusque rei proximè accedàt, qui minùs aliis erràsse deprehendetur. Utcunque enim homines ex quâlibet ansâ cristas suas in altum vulgò erigunt, & *Scientiæ Consummatæ* speciem in hâc vel illâ disciplinâ sibi facilè assumunt, mortalibus tamen haud concessum est ultrà tenuitatis & fragilitatis naturales terminos progressus facere. Et profectò quantò quis aliis *Scientiâ* est *superior*, tantò utplurimùm se gerit *submissior*. Videtur autem nobis quædam rerum mediocris comprehensio, atque Pari scientiæ Proportione limitata, omni sæculo partitim diffundi, ut scilicet neutrum alterius

alterius *ignorantiam* nimiam meritò exprobraret. Sanè perdidimus nos, inter magnas rerum humanarum viciſſitudines, quamplurima quæ in prioris alicujus ſæculi præclaram memoriam & ceſſerunt, & ſemper vertent. Neque etiam deſunt ipſimet noſtro huic ſæculo (quicquid invidi ringuntur) ſua inventa laude admodùm digna, quæ *Artem Medicam*, uſquedum *Ars* erit, & magnoperè *Nobilitabunt*, & à noſtris ſic excultam ſeræ poſteritati ſacram tradent.

Exempla aliquot *Infantum* Methodo hâc noſtrâ curatorum nunc tandem exhibebo; id autem non eo animo ut conamina noſtra, qualia qualia ea ſunt, *aliis* omnibus peritioribus *Methodis* anteferenda proponerentur, Quippè quid alii judicio magis valentes poſſint, non eſt noſtri determinare. Illud duntaxat agimus, ea quæ pro *vero*, aut ſaltem *veriſimillimo*, ex noſtrà obſervatione, ſunt comperta (eandem judicandi poteſtatem aliis liberè relinquentes quam nos jure ſuſcipimus) & quæ non-

nonnullis è re fore haud veremur conjectari, in lucem emittere, & publici juris facere.

Observatio. I.

1. NObilissimus Infans, *Filius* natu maximus Illustrissimi Domini, Domini *CAROLI Marchionis* & *Comitis Vigorniensis*, (Viri muniorum omnium in Republicâ maximorum summè capacis, quem nullæ rerum humanarum vicissitudines ab integritate singulari unquam transversum egerunt, ac denique ingenii celeritate quâdam incredibili donati) Temperamento corporis valdè sanguineo & succulento præditus, sed cui nervi omninò infirmi fuerunt, *Febre Acut* plùs semel fuit correptus; *materia* autem *Febrilis* in *Pulmones* ipsius potissimùm se semper transferebat. Interim *Dominatio sua* Dyspnæâ graviter laborabat, & difficilis inter dormitandum anhelitus astantibus clarè fuit

fuit auditus. *Pallor* faciem venustissimam obducebat, *sitis* maximè urgebat, & *calor* cutis intensus ac mordax, cum jactatione & inquietudine continuâ.

Sanguinem è brachio paulò liberaliùs primùm detraxi, ac deindè *ipsâ hàc Methodo* quam descripsi semper auspicatò sum usus, quâ *Febris* cum omni symptomatum satellitio fuit facilè profligata, & sanitas demùm restituta.

Cæterùm primum tempus quo *Illustrem* hunc *Infantem* ac *Dominum* ego invisebam fuit, cùm jam quatuordecim menses esset natus, Junii die 14. Anno 1685. *Tussi autem Convulsivâ* tunc temporis fuit maximè debilitatus, cùm curæ nostræ committeretur; Domino Doctore *Short*, Medico nemini secundo, in sociam operam fæliciter accersito. Venâ brachii dextri ex communi consilio statim apertâ, & sanguinis unciis circiter quatuor detractis, equidem proponebam *Margaritarum*, &

ſimilium Aciditatem prædominantem contemperantium, uſum ſolito liberaliorem; *Succi Pulegii Saccharo Cando* edulcorati cochleare interim bis vel ter in die ſimul præbendo, atque tertio quoque die alvum ejus *Mannâ* blandè ſolvendam; cui quidem *Methodo*, ut à me aliàs comprobatæ, ac ſimul tutiſſimæ, facilè annuebat vir candore ſingulari, & perſpectâ morum probitate, non minùs quàm peritiâ artis, præſtantiſſimus. Atque eo pacto *Nobiliſſimus* ille *Infans*, Auguſtiſſimæ poſt Regiam Familiæ *Ducis de Beaufort* proximus à Patre Hæres, qui ex judicio præclariſſimi illius Medici haud minùs *trium menſium ſpatio* liberandus videbatur, *decem* circiter *diebus* (ut non malè tùm temporis palàm augurabar) è graviſſimo hoc morbo convaleſcebat.

Porrò eundem *Nobiliſſimum Puerum*, jam quinque annos natum, nuper *Febre Continuâ* decumbentem; & primùm de *Capite* ac *Ventre* alternis vicibus quiritantem, ſed mox

immaniſſimis *Torminibus* in regione *Ilii* inteſtini miſerè excruciatum, (ut ad *Iliacam Paſſionem* jam proximè accederent) cum Pulſu debiliſſimo (fortunante Numine) ad ſanitatem reducebam. Notandum autem, quòd cùm hæc *Febris Acutiſſima* & *Continua*, in *Intermittentem* & tutam denuò tranſmutaretur, cujus paroxyſmus, nullo rigore aut frigore inter initia (ut fieri tolet) conſtans, ſed *Tuſſiculâ ſiccâ* aditum ſibi pariter ac durationem faciens, ſemper à prandio ſingulis diebus recurrebat, *Corticis Peruviani* vires experiri placuit. Verùm emolumentum exindè enatum erat fugax & merè palliativum, donec ſtillæ aliquot ſanguinis è naribus fluentis cum *Tuſſi* vehementiùs urgente, & *Febre* novas vires capeſſente, me aliquamdiu priùs reluctantem (eò quòd robur nativum ex hoc morbo jam plurimùm attereretur) è brachio *Sanguinis uncias* ad minimum *ſex* detrahere tandem cogerent; atque die proximâ *Catharſin* adhibere. Quibus igitur exactis, *Julapium Corroborans*,

& reliquiis *Tussis* abigendis præcipuè destinatum, illi jam valdè imbecillo ità protinùs conducebat, ut ad perfectissimam valetudinem quotidiè propiùs accederet, & sanitas ex omni parte confirmata, quâ ab illo tempore jam integrâ *fruitur*, ei restitueretur.

Observatio. II.

2. Filiolam ejusdem *Celsissimi Marchionis*, & *Dominam, Dominam Elizabetham*, undecim menses natam, habitu opimo & crasso præditam, *Febre* Acutâ cùm *Tussi ferè Convulsivâ*, ineunte vere, sed & tempestate admodùm frigidâ, nuper correptam, *Methodo* priùs *recensitâ* auspicatò tractabam, & paululò majore temporis spatio (nempè æquâ ratione tempestatis anni habitâ) ad integram sanitatem reducebam, nisi quòd sub finem *Curationis* guttas aliquot *Elixir Propriet. dulcis Testaceis* exhibitis denuò adjici curaverim.

Observatio.

Observatio. III.

3. UNicus *Filius* Illuſtriſſimi *Comitis Pembrokienſis* (non modò antiquo *Natalium* ſplendore, verùm & univerſis *animi dotibus egregiis* ornatiſſimi) ſeptemdecim ſeptimanas natus, *Torminibus* ventris, *dejectionibus Viridibus*, *Aphthis*, *Inquietudine* perpetuâ, nec non *ſubſultibus membrorum* crebrò recurrentibus, incipiente Februario, laborabat. Aures, quibus madidus quidam humor (pro more Infantum) copiosè effluere ſolebat, jam fuerunt prorsùs exarefactæ. Hujuſmodi præſcriptionibus obtinui, ut *Nobiliſſimus* ille *Infans* intrà ſpacium ſex dierum quàm rectiſſimè valeret.

℞. Pulv. è chel. 69. comp ℥j. Margar. pp. ℈ij. ſal. prunell. ℈j. M. F. *pulvis* in viij. p. æ. dividendus. Sumat unam ſtatim, in cochleari

Julapii ſequentis, ſuperbibendo cochleare alterum.

℞. Aq. lact. alexit. ℥iv. puleg. ℥ij. pæon. comp. ʒiij. ſacch. perlat. ℥j. M. F. *Julap.*

Poſtquam primis duâbus diebus *Illuſtris Infans* de *Pulveribus* prædictis quod præſcriptum erat aſſumpſerat aliquoties in die ad Symptomata quibus detinebatur conſopienda, & ex quibus reverà ſunt conſopita, exhibui diei tertiæ aurorâ *Syrupum Solutivum* ſequentem; quo alvus leniter ſubducebatur, atque res omnis in vado fuit conſtituta.

℞. Syr. de cichor. cum rheo, de rhamn. cathart. ā ʒj. rhei el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt. x. M.

Deinceps duos alios dies in *Pulveribus* illis exhibendis adhuc pergebam, ac rurſum tertio *Catharſin* eandem inſtituebam. Quibus abſolutis ægritudo omnis in totum evanuit, color faciei pallidus fuit in vividum immuta-

immutatus, atque aures, uti priùs, exudare protinùs cæperunt.

Observatio. IV.

4. HOnoratissima ejusdem Illustrissimi *Comitis Filiola*, *Domina Catherina*, tres annos & dimidium quarti emensa, *Febri* lentâ exacerbationibus valdè irregularibus constanti corripiebatur, atqui Illa de gravi *Capitis* dolore maximè, (& *Ventris* nonnunquam) conquerebatur. Alimentum omne fastidio ei fuit, & somnolentiâ identidem premebatur, ut *Variolarum* suspicio apud domesticos omnes fuerit oborta; subsultibus nervorum aliquoties inter dormiendum, nec non *Tussiculâ siccâ*, nonnunquam tentabarur. Sequentia præscripsi.

℞. Aq. lact. alexit. ℥vj. epidem. ℥ß. Margar. pp. ʒj. pulv. è chel. 69. simpl. ʒij. Sacch. cryſtall. ℥ß. M. F.

Julap. de quo capiat cochl. iij. quartâ quâque horâ, vase priùs diligenter agitato.

℞. Aloes. Succotr. ℥j. summit. centaur. min. fol. sabin. sicc. ā. ʒß. pic. Burgund. ℥j. tereb. *Ven.* qs. f. *Empl.* umbilici regioni adhibendum.

Die proximâ persistebat in usu *Julapii*.

Epispasticum etiam subtùs nucham fuit applicatum.

Enema è lact. saccharat. & salit. ℥vj. quoniam alvus non respondebat, injiciebatur.

℞. Æthiop. mineral. calomel. ā. gr. vj. mivæ cydon. ℈ij. f. *Bolus* serò exhibendus.

Sequenti die sumebat *Syrupum* hunc *Catharticum*:

℞. Syr. de rhamn. cathart. ʒij. pulv. *Comit. Warvicensis* gr. vj. rhei el.

el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt. xx. aq. ceras. nigr. ʒj. M.

Cryſtall. tartar. ʒß. ad vim purgativam exacuendam in hauſtu ſeri poſſetici propinabatur.

Eâdem nocte quatuor cochlearia *Julapii* prædicti exhibebantur horâ ſomni.

Quartâ die & quintâ *Mixtura* ſequens cochleatim delingenda reliquis additamento fuit.

℞. Corallin. ʒij. fol. menth. ſicc. pulv. ℈j. pulv. è chel. 69. ſimpl. ʒj. ſyr. de Balſam. *Tolut.* de althæâ ā ℥j. aq. aurant. ℥ß. M.

Veſperâ ſextum diem præcedente *Bolus* ſupraſcriptus repetebatur; & manè inſequenti *Syrupus Catharticus*; ex cujus vi & efficaciâ, ſub meridiem, *Nobiliſſima Domina Lumbricum* ſpithamæ longitudinis ventriculo evomuit. Quo facto, ab ægritudine omnimodâ promptiſſimè liberabatur.

Obſervatio.

Observatio. V.

5. HOnoratissima, & unica *Filia* serenissimi *Principis* *JACOBI Ducis Ormondiæ*, vix unum mensem adhuc nata, *Nauseâ* ac *Vomituritione* fuit malè affecta, nec non *Sedibus Viridibus*, ac proindè *Torminibus* cruciata. *Pulvere Perlato* ad gr. viij. vel ℈ß. in cochleari aquæ Menthæ, bis vel ter in die propinato, *Tormina* ventris facilè propulsabam; atque *Rhabarbaro* à gr. vj. ad ℈ß. in tantillo *Syrupi de cichorio cum Rheo* materiam morbificam blandissimè subducebam; ex quibus color dejectionum Viridis in meliorem immutatûs, ac *Torsionibus* statim sublatis dies noctesque fuerunt quietis plenæ. *Nausea* pariter ac *Vomitus*, ventriculo jam emendato, protinùs cessabant.

Observatio.

Observatio. VI.

6. FIlia unica eximii Domini, Domini *Foot Onslow* Armigeri, apud *Kensington*, præsentis Parliamenti Senatoris, atque ex amplissimâ & florentissimâ familiâ in Comitatu *Surriæ* oriundi, sex menses nata, *Febre insolitâ*, ac mali moris, quam *Malignam* nuncupare amant, aliquamdiu fuerat correpta. *Dejectiones* ejus *Virides* fuerunt, color faciei pallidissimus, nec non plumbeo proximus. *Aphthæ* oris lactationem omnem prorsus impediebant; & *Symptomata* quædam *inusitata* maximum vitæ discrimen unà intentabant. Mentum suum, quantùm potuit, sursùm attollebat, & caput retrorsùm dies noctesque deflectebat, ut ego *Apostema* aliquod circà fauces hærens, aut *Strangulationem* repentinam, statim ac advocatus, proindè suspicarer. Huic alterum è *Pulveribus* præme-

præmemoratis ad gr. xv. quâlibet vice exhiberi jussi, secundùm methodum superiùs descriptam. Atverò toties quoties is propinabatur, è vestigio contigit *Ebullitio* talis, qualem in nullo Infante tàm perceptibilem observare adhuc licuit. Omnia enim deinceps in tumultum enormem conversa sunt, atq; res in extremo discrimine perindè versari videbatur, ac si *Suffocatio* totalis eam statim confectura esset. *Ebullitionem* verò usitatam inter *Acidum* & *Alcali*, sub primam eorum in vase admixtionem, planè referebat. Porrò effervescentiâ hâc finitâ, illa *Sudore* multo protinùs diffluebat. Neque tamen post plures *Pulverum* doses, & subsequentem lenissimam *Catharsin*, aut Symptoma illud tantillùm minui, aut cætara in melius mutari videbantur. Itaque *Mercurii dulcis*, & *florum sulphuris* ā gr. iv. in tantillo Syrupi caryphyllorum, tandem vesperi exhibebam; & manè insequenti, ad summam humorum corruptelam, sive corrigendam, sive averruncandam, eadem repetebam. Ex secundâ autem

illorum

illorum dosi matutinâ, non ita diu exhibitionem, magnam humorum putridorum & fætidissimorum sanguine striatorum copiam, colores Iridis multiformes æmulantiûm, illa evomuit; ex quo statim convalescere incæpit, & *Pulveres illi*, à quibus paulò antè ita abhorrebat, tunc iterùm propinati *optimè* quidem *conducebant*, nullâ jam ebullitione inter eorum usum ampliùs comparente. Exindè etiam plorare, ac strenuè vagire, tanquam sana, tunc valebat. Item *Tussis* perexiguam molestiam creans, tùm fuit exorta, tùm facilè propulsata. *Aphthæ* quantocyùs recedebant, *Febris* protinùs evanescebat, color vividus vultui restitutus, atque Infantula hæc universis pro *deploratâ* meritò habita pristînum vigorem omni ex parte statim recuperabat.

Observatio.

Observatio. VII.

7. Filius unicus Domini *Burton*, *Præfecti* navis onerariæ ad *Indias Orientales* navigare solitæ, octo dies tantummodò natus, tempore hyemali, *Torminibus, dejectionibus Viridescentibus*, atque *inquietudine* continuâ laborabat. Adde, quòd *Aphthæ*, adinstar *crustæ albæ*, labia interna, imò & totum os adeò jam obducebant, ut mammis nutricis os suum tenerrimum admovere, aut minimùm lactere, haud sustineret. In hunc igitur modum ei præscripsi.

℞. Margar. pp. ℈ij. pulv. è chel. 69. simpl. ℈j. M. F. *pulvis* in viij. *chartulas* dividendus. Sumat unam ter in die, temporibus opportunis, in cochleari *Julapii* sequentis.

℞. Aq.

℞. Aq. lact. alexit ℥ij. puleg. ℥j. ſacch. perlat. ʒiij. M.

Dei primâ, ac deinceps, *Tormina* ſunt conſopita, & ſomnus placidus conciliabatur.

Tertiâ die ſumebat *Syrupum Solutivum* ſequentem.

℞. Syr. de cichor. cum rheo ʒij. pulv. rhabarb. gr. vj. aq. roſar. gtt. xxx. M.

Eâdem veſperâ *Pulverum* prædictorum alter propinabatur.

Die quartâ lactere incæpit, *Aphthis* jam diſparentibus; atque ſedes fuerunt omnis Viriditatis expertes. Veruntamen eâdem die, & quintâ, in uſu priori *Pulverum* perſeveravit.

Sextâ *Syrupum ſolutivum* cum Rhabarb. el. pulv. ℈ſs. loco gr. vj. aſſumebat. Quibus demùm exactis, perfectè convaluit.

Obſervatio.

Observatio. VIII.

8. *Filia* Domini *Georgii Sclater*, (Theologi, liberali eruditione eximiè perpoliti, & Rectoris Parochiæ *Haies* propè *Bromely*) decem circiter menses nata, *profluvio alvi* violentissimo, inter *Dentiendum*, corripiebatur, ut ex dejectionibus continuis (quæ virides fuerunt, nec pauciores quadragintà aut quinquagintà, spatio viginti quatuor horarum, ut Parentes mihi retulerunt) ferè exanimis foret, & ab omnibus relicta pro deploratâ. Exhibebam ei *Pulverum* descriptorum (inter quos in sistendis *Diarrhæis Cretam* primas obtinere, & vel *Coralliis* præstare, conjectari soleo) scrupulum quartâ ad minimum quâque horâ, sed & sæpius inter initia, donec fluxus admodùm remitteret, ferocia bilis sedaretur, somnus unà conciliaretur, & vires aliquantùm redintegratæ fuerint.

rint. Tertio die præparatos jam humores è corpore exigebam *Rhabarbaro* illo nunquam satis laudando, quod tâm partium jam imbecillarum robur firmat, quàm impuritates blandissimè tollit & expurgat. Perseveravi in eisdem ter vel quater in die exhibendis, donec tertia dies rursùm rediret, quâ *Catharsin* eandem repetebam. His finitis perfectè convalescebat.

Hîc porrò adjiciam. Quemadmodùm *Rhabarbaro*, inter *Purgantia Infantibus*, sive *Febri*, sive aliàs affectis accommodata, palmam facilè adjudicem; ita vix aliud reperiri est ex naturâ suâ insalubrius, aut periculosius, in tenellorum *Febribus*, decantatâ illâ *Aloe*, quæ febricitantibus (quantumlibet *Præparatio* ejus *Sacra* indigitetur) perniciosissima tamen extat, tùm propter intensum suum *calorem*, tùm propter *Corrosionem* suam insignem tenerrimæ indoli maximè adversam. Atque hujusce rei veritatem poterim, si libuerit, confirmare, Historiâ planè incredibili

Nobilissimi Infantis vix quadriennis, Febre lentâ correpti, & binorum dierum spatio ad eas incitas redacti, per usum potissimùm *Hieræ Picræ*, in vehiculo, uti mos est, calido, ut labes viscerum indè subitò enata, quam *Autopsia Anatomica* postmodùm demonstrabat, omnem fidem longè superaverit. Verùm sileo, memor quemadmodùm *de Mortuis*, ita & *QVOAD VIVENTES*, *nil nisi benè* & honorificè loquendum.

Observatio. IX.

9. F*ilia* Generosi, quadriennis, æstate anni 1687, laborabat *FEBRE* omnium vehementissimâ, quas in tenerâ hâc ætate unquam vidi; habitus corporis fuit admodùm macilentus, sitis inexplebilis, calor cutis ultrà istos annos acer & mordax, ut tangentis manus incendium ejus internum vix aliquantulùm sustinere

nere potuerit. *Parotides* interim cruciabant, nec non mediocriter intumebant; genæ rubore ſummo utplurimùm perfundebantur; atque anxietate & inquietudine continuâ langueſcebat. Eam ſic ægrotantem veſperi primùm inviſebam. Cui illicò propinabam ex *Pulveribus* prædictis, & redditis paulò expulſoriis, ſemidrachmam, paulò pòſt repetendam, in cochleari *aquæ Pulegii*. Manè inſequenti eadem ſunt iterata; ſed bihorio poſt hauſtulum matutinum, ſanguis è naribus copiosè fluebat, atque tota frons livida & turgidula erat, cum rubore inſigni hîc illîc interſperſo, ut omni ex parte fuſtibus recèns verberata frons ejus videretur. Sub tempus ſiniſtrum *Macula* plenè *coccinea*, magnitudinis duorum plùs digitorum, eademque rotunda ſe exhibebat. Quibus ſpectatis neutiquam deterritus, imò rem benè ominans, in *Pulveribus Acidum contemperantibus*, ſed iis jam minùs expulſoriis, propinandis per illum diem permanebam. Proximâ autem, hoc eſt, die tertiâ, ex quo adveni,

tametſi *Febris*, *Calor*, & *Sitis*, æquè intenſa atque priùs tunc manerent, tamen *Pulverem Purgantem*, cujus operationi promovendæ opem non exiguam conferebant *Cryſtalli Tartari*, exhibere nullus verebar; undè quinquies aut ſexies dejeciſſe eam contigit. Denique *eâdem ipsâ die Febris* illa in totum profligata eſt, *Sitis* veſperî nulla, & *Calor Cutis*, tanquam ſaniſſimæ, jam fuit tactui maximè temperatus, ut proindè ſub noctem puſilla integræ valetudinis conſcia Parentibus ſuis lætè exclamaret: *Quàm Rectiſſimè nunc ego valeo.*

Obſervatio.

Observatio. X.

10. FIlia Domini *Golton*, Generosi, annum unum nata, habitu opimo & præpingui, Mense Novembri, propter *Difficilem Dentitionem* gravissimè *Febricitabat*; Sitis ei fuit inexplebilis, vultus pallidissimus, nisi quòd & nonnihil viriditatis pallori conjungeretur. Quotiescunque os mammæ lactatura admovebat, *Tussi* statim exortâ à lactatione desistere ea toties cogebatur; quo symptomate equidem admonitus, Uvam tumidam ac inflammatam fuisse conjiciebam. Os prætereà *Aphthis* valdè sauciabatur, quod firmè occlusum vix unquam aperire vellet, nisi naribus arctè compressis, ad spiritum ducendum, & simul medicamentum sumendum, nonnunquam impelleretur. Sedes ejus Viridissimæ, atque Acidum redolentes, cum jactatione frequenti, *Torminibus ventris* eam

cruciari denunciabant. Inter dormitandum Anhelatio astantium aures clarè feriebat. Præterea nè tantillùm vagire tunc potuit, donec excurrente septimanâ, & ex remediis ipsissimâ hâc methodo, quam descripsi, administratis multùm retusâ ægritudine, clamor Infantibus usitatus præsentium aures tandem demulceret. A *secundâ Catharsi* singula Symptomata manifestò remittebant; & à tertiâ celebratâ, color vultui floridus cum candore nitidissimo sensim rediebat, os sanum fuit, oculi redditi vivaces, atque valetudinem confirmatam deinceps obtinebat.

Adjiciam & *Chronici affectûs* exemplum non vulgare, quod nec ab instituto multùm alienum, nec ipsum fortasse erit prorsùs inutile.

Observatio. XI.

11. ISaachus Pope, tredecim annos natus, *Atrophiâ*, uti apparuit, *Verminosâ* adeò emaciatus fuit, ut ipsissimo Sceleto quàm Puero viventi similior ille videretur. Facies fuit cadaverosa, aut *Hippocratica* dicta, oculi concavi, nares acutæ, ossa pellibus tantummodò circumtecta. Ex morbo fatuus, & Rationis omninò expers fuit; de alterâ parte conclavis in alteram, ope artuum strigosorum, vix repere ut limax potuit: omnes ejus excretiones, sive per urinam, sive per sedem, fuerunt interdiu in braccas, noctu in lectum, involuntariè emissæ. Huic indies exhibebam *Æthiopis Mineralis*, quem in usu habeo, grana viginti quinque, aut semidrachmam, manè & vesperi, corpus interim blandissimè laxando quartâ quâque die. Complures illinc *lumbricos* per alvum

vum excrevit, atque deinceps Ἐυχερῶς & Ἐυσαρκῶς paulò pòst evasit.

Præparationem autem *Æthiopis* nostri *Mineralis*, utpotè apud nullum Autorem, quod scio, legendam, & usui multiplici, ut opinor, futuram, describere non gravabor.

℞. *Hydrarg.* p. iv. *Flor.* 🜍. p. iij. Agitentur in mortario vitreo, donec omnes globuli Mercuriales penitùs evanescant, & massa redigatur in Pulverem fuscum tenuissimum, qui paululùm asservatus maximè nigrescit.

Vulgaris modus *Æthiopem Mineralem* conficiendi est, *Mercur.* crud. & *Flor.* 🜍. ā. p. æ. incorporando, ac deflagrando, donec genus quoddam *Capitis Mortui*, finitâ combustione, in formâ *Pulveris* mediam admixtæ massæ partem continentis restet; cujus facultates genuinæ annon exustione illâ plurimùm deleantur, an verò etiamnùm, & quantùm vigeant, nondùm ita constat, ut quid certi

certi ſtatui poſſit: quemadmodùm & de plurimis Præparationibus aliis Igne exortis idem ſit dicendum.

Præparationem hanc cæteris *Mercurialibus* utplurimùm anteferre ſoleo, tùm quia qualicunque quantitate, & quotieſcunque exhibita *Salivationem* nunquam provocat, quæ tenerrimis naturis neque convenire poteſt, neque inexpectata citrà horrorem aſtantium ſummum unquam conſpicitur; tùm quia *ſimplici* ac *naturali modo* perficitur, abſque aliquo auxilio *Artis* nimioperè Curioſæ, quæ *Medicamenta* nullo loco numerare ſolet, niſi *Ignium* luculentorum torturæ ea priùs commiſerit, quò ſcilicet *Puriora* & à ſordibus neſcio quibus ingenitis *Defæcatiora* illinc fiant, cùm tamen ex *optimo* ſtatu, & naturalibus eximiis facultatibus pollenti in *deteriorem*, minùs tutum, ac prorsùs novum eadem non raró tranſmutentur. Sic autem indomita *Mercurii Volatilitas*, cui quidem *Figendæ* tot laboribus & tantâ contentione *Chymici* diu

diu ſudârunt, minimo *Mortarii* & *Piſtilli* negotio facillimè ſubigitur.

Poterim quamplurima alia *Curationum* exempla enumerare, ſi diutiùs eâdem in re immorando moleſtias lectori faceſſerem.

Poterim & in memoriam revocare, atque meritò comprobare, conſuetudinem illam ueterem, ſemperque optimam, morbos pleroſque tùm Infantiles tùm Pueriles facilè Præveniendi, medicamentis notis & ſalutaribus, corruptelæ humorum plurimùm reſiſtentibus, & ſingulo menſe exhiberi ſolitis. Quippè cùm indoles Puerorum tenerrima impreſſionibus omnibus externis pariter ac internis tàm obnoxia ſit, cùmque Ἀπεπσίαι & Cruditates in teneris tàm facilè prædominium obtineant, Prudentis Medici erit, diatheſes illas morboſas ita per Ἐπίκρασιν corrigere & emendare, quæ nequeunt in temperie tàm molli ac imbecillâ in totum tolli.

Poterim

Poterim & prolixiùs disceptare, an *Tutius* sit *Infantes* recèns natos *Nutricum Conductitiarum* custodiæ, uti mos incessit, temerè resignare, ut scilicet Parentes, postquam ex Nutricum errore aut incuriâ Infans animam innocentem jam efflaverit, ipsum nunc maximè periclitari tandem intelligant; an verò ab ortu primo illi potiùs ablactandi sint; an Matres ipsæ Nutricis partes jure agere deberent; aut denique annon Nutricula, ubi talis requiritur, sit domi maternæ alenda, & sub Parentum Oeconomiâ sit à mariti consortio diligenter cohibeuda.

Verùm jam tempestivum est *Objectionem* diluere, tàm Medicorum quorundam in Praxi egregiè versatorum,quàm eorum omnium qui *Materiæ Medicæ*, quà patet, recèns investigandæ operam diligentissimè dederunt. Nempè culpabunt, *Methodum nostram* simplicem, & minùs ornatam esse,tàm ex rebus vulgò notis constantem,

tem, quàm *Varietate* illâ *Præscriptionum* Medico Docto apprimè necessariâ, atque apud Autores sæpè luxurianti, plurimùm carentem. Imò & crimini dabunt, me *Præparationes Chymicas* apud Autores plerosque omnes in Operibus suis jamdiu celebratas aut penitùs ignorâsse, aut saltem immeritò posthabuisse.

Hi igitur meminerint, *Medicum esse Naturæ* tantummodò *Ministrum*, & Φύσεις νόσων ἰατρὸς. Querantur & iidem nos Nudos esse Natos, *Naturam paucis contentam*, atque *Artis* esse *Naturam*, quoad poterit, æmulari, vel potiùs *adumbrare*. Sciant etiam illum, *qui nimis Longas, vel qui nimis Multas remediorum Formulas præscribit, aut ex Ignorantiâ peccare, aut Dolo malo.*

Quod verò ad *Chymiam* attinet, malim ego eam probè callere, quàm Promissis Chymicis firmissimam fidem adhibere. Nihil dicam, quòd apud Clarissimum *Lemerium*, Hermeticæ

meticæ Artis, ut & hujus ſæculi (quoad rem *Chymicam*) decus & ornamentum, aliquamdiu fuerim *Pariſiis* Convivator, nec non Contubernalis. Sin Medica Ars *methodis Curativis genuinis* minùs anteà fuiſſet deſtituta, cùm *Chymica* primum in Medicinâ locum præ aliis non ita pridem ambirent, *Præparationibus Chymicis*, nî multùm fallor, ea minùs poſtmodùm exuberâſſet. Quorsùm enim ad res ignotas, incertas, imò & periculoſiſſimas, quorsùm vel ad *Aſyla Ignorantiæ* confugerent Medici, niſi rerum diu notarum, & à pluribus expertarum, ſuſpicio aliqua notabilis meritò fuiſſet oborta? Certè *Umbram*, amiſsâ *Subſtantiâ*, non ita avidè captaverant, niſi lux *Umbræ* illius tremula incantamento quodam oculos fortè perſtrinxiſſet. Nolim verò *Chymiam* intrà *Pharmacopæiæ* limites circumſcriptam temerè vilipendere, quemadmodùm & nullis limitibus Medicis concluſam nolim alios inconſultò magnifacere.

Notatu

Notatu autem dignissimum est, maximos rerum Chymicarum fautores, & rationi medendi veteri præfervidos hostes (ut nihil dicam de Ciniflonibus istis, & circumforaneis operatoribus, qui omnia medicamenta adulterinis corrumpunt, & *fumos* tantummodò *vendunt*) in summâ rerum inopiâ, paucissimis exceptis, vitam plerumque agere; tametsi credulis, imperitis, & avaris *Aureos montes* (quod aiunt) *polliceri* haud vereantur. Quanquam autem verum sit, Divitias ac facultates viris Sapientibus, Peritis, & in unâquâque Arte optimè versatis, juxtà meritum suum haud semper concedi, tamen verisimillimum id esse duco, quòd extrema eorum inopia ita passim obvia *Medicamentorum* aut *ARCANORUM* suorum Celeberrimorum *noxæ*, quinimmò summæ perniciei, originem suam debeat: quódque pars eorundem non exigua sit saluti generis humani (propter *Ignis* exitialem sive *participationem* sive *incorporationem*) saltem inidonea,

nea,

nea, ſi non maximè adverſa. Etenim ſi hominibus magnâ ex parte è re forent, aut vires eorum dictis vulgò congruerent, etſi hunc vel illum *Alchymiſtam* locupletare non valerent, tamen ſedulos ejuſdem *Artis* cultores in pecuniis corradendis (quemadmodùm pleroſque omnes Artifices induſtriam adhibentes, & utilitatem aliquam publicam præ ſe ferentes, quæſtus, undè vivant, mediocris concomitari non deſinit) haud ita frequenter fruſtrarentur. *Si Filio meo chariſſimo conſilium dare* animus eſſet, quid ei facto opus ſit ad magnam vim Auri, aut ſaltem ſufficientem comparandam; me quidem autore, ſpectatâ morum probitate ſeſe ornaret, nullis fraudibus quenquam ludificaret, neque confingendis mendaciis quoquo modo operam daret, quodcunque vitæ genus, aut quamcunque negotiandi rationem, ad rem familiarem augendam, ex inſtituto ille proſequeretur. Nec minùs eidem inculcarem, eam eſſe rationem omnium promptiſſimam, quò in egeſtate miſerâ degeret (quan-

tumlibet

tumlibet veteratoribus nonnullis impoſturæ ſuæ ad tempus aliquod proſperè contingunt) alios perfidè circumvenire, falſa pro veris narrare, atque ſceleſti impoſtoris aut hominis nequam partes ullas agere.

Sed ut ad *Chymica* redeam, quantumlibet *Opera Naturæ* apud quoſdam evileſcant, & *Natura* ipſa, apud *Epicurum*, ceu iners incuſetur, nunquam ego poſſum non exiſtimare, *Naturæ Opera* iis quæ ſolertiâ *Artis* comparantur longiſſimè quidem præſtare, imò cum *Galeno* eadem omni laude eſſe majora & excelſiora. Quamobrem rectiſſimè *Divinus* noſter *Senex*. Ἡ ἰατρικὴ μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστίν.

Ut autem ad umbilicum perveniam, id eos haud prætereat, qui *Artem* de quâ jam loquor in deliciis nimiis habent, quòd vix quælibet *Præparationum Chymicarum* (ut plùs ſemel apud me conqueſti ſunt ipſi *hujuſce Artis*, ſiqui ſunt, *Adepti*) hodiè venum vulgò proſtet, quæ non ſit planè

nè *ementitiâ*, atque sordidâ lucri causâ jam tandem facta *Adulterina.*

Objicient denique nonnulli *Venæsectionem* tàm teneræ ætati nunquam rectè convenire posse, nedùm eam fore *quandóque necessariam.*

Respondeo, *Venæsectionem* vel minimorum omnium Infantum, ex *Summi Numinis*, *Summi Medicorum*, *præscripto* fuisse olim imperatam per *Circumcisionis* illud institutum; magnas sæpè *Hæmorrhagias* illinc exorsas, & quas sistere difficillimum fuit, nisi remediis exquisitis eapropter paratis; & tamen *Scriptores Judæos*, quod maximè notandum est, audacter affirmare, nè unum Infantulum ex millibus, eò quòd Sanguis ita mitteretur, cognitum desiderari, aut è vivis præmaturè excessisse.

Deus Optimus Maximus, à quo tanquam fonte æternùm inexhausto omnia bona ac fausta continuò descendunt, à cujus gratiâ *Fælix Medicæ Artis Successus*, præ aliis quibuscun-

buſcunque, jugiter pendet, his, quæ ſincero animo fideliter ſcripſi, pro ſuâ bonitate favere dignetur, quò in Publici commodum, privato ſemper anteferendum, cedant.

FINIS.

ERRATA.

PAg. 2. lin. 17. leg. idiomate. p. 10. lin. 4. l. Gynæceo. p. 12. l. 22. l. defuêre. p. 16. l. 8. indeſinenter. p. 32. l. 22. leg. genarum. p. 35. l. 11. l. ξηρὸν ὑγρὸν. p. 36. l. 18. θερμόν ἐστι. Ibid. δύναμιν. p. 38. l. penult. l. Suturam. p. 54. l. 2. ſuppeditavit. p. 64. l. 13. leg. aſſurrexerit, *ib.* l. 24. alvus, p. 66. l. 5. Rhabarbarum. p. 71. l. 16. didicit. p. 83. l 6. imò. p. 88. l. 22. auſpiciis. p. 92. l. 4. nimirùm. ib. l. 16. acciderit. p. 96. l. 23. Στομαχικά. p. 104. l. 23. temporis. p. 106. l. 7. Veſicatoriis. *ib.* l. 15. laudatâ. p. 112. l. 17. Acutâ. p. 124. l. 20. cætera. p. 125. l. 1. diu poſt exhibitionem. p. 135. *Isaacus.* p. 136. l. 2. εὔχειρος. p. 139. l. 16. cohibenda. p. 140. l. 13. ἰατρός. ib. l. 24. leg. promiſſis. p. 144. l. 17. Divinus.

A CATALOGUE OF *Physick-Books lately* Printed for *S. Smith*, at the *Princes Arms* in St *Paul's* Church-Yard.

Pharmacopœia Bateana. In qua Octingenta circiter Pharmaca, pleráq; omnia è Praxi *Georgii Batei* Regi *Carolo* Secundo Proto-Medici excerpta, Ordine Alphabetico concisè exhibentur. Quorum *Nonnulla* in Laboratorio Publico Pharmacopœano *Lond.* fideliter parantur *Venalia*: Atque in uſu ſunt hodierno apud Medicos *Londinenſes*. Huic acceſſit *Orthotonia Medicorum Obſervatâ*: Annexa item eſt in Calce *Tabula Poſologica* Doſibus Pharmacorum quorundam Expeditiùs computandis accommodata. Curâ *Ja. Shipton* Pharmacopœi *Lond.*

Pharmacopœiæ Collegii Regalis *Londini* Remedia Omnia ſuccinctè deſcripta: atq; Serie alphabeticâ ità digeſta, ut ſingula promptiùs primo intuitu inveſtigari poſſint. Editio altera Priori Caſtigatior & Auctior. Huic annexus eſt *Catalogus Simplicium*, tùm locupletior tum Compendioſior quàm antehac Editus. Acceſſit in Calce *Manuale ad Forum*: Nec-non *Pinax Poſographicus*. Curâ *Ja. Shipton* Pharmacop. *Lond.*

Johannes

Johannes Goedartius de Insectis, in Methodum Redactus cum Notularum additione. Operâ *M. Lister*, è Regia Societate *Londinensi*. Item Appendicis ad Historiam Animalium *Angliæ*, ejusdem *M. Lister*, Altera Editio hic quoque exhibetur. Unà cum Scarabæorum Anglicanorum quibusdam Tabulis mutis.

Davidis Abercrombii, M. D. Opuscula Medica. 1. De Luis Venereæ, absq; Salivatione Mercuriali, curatione. 2. De modo curandi Bubonis Venerei & tutiore Salivationis methodo. 3. De varietate, ac variatione Pulsûs. 4. De dignoscendis Medicis Plantarum, ac corporum quorumcumque virtutibus ex solo Sapore.

R. Boyle's Memoirs for the Natural History of Humane Blood, especially the Spirit of that Liquor. In *Octavo*.

—Experiments and Considerations about the Porosity of Bodies. In two Essays. In *Octavo*.

—Short Memoirs for the Natural Experimental History of Mineral Waters. In *Octavo*.

—Of the Reconcileableness of Specifick Medicines to the Corpuscular Philosophy. To which is annexed, A Discourse about the Advantages of the Use of Simple Medicines. In *Octavo*.

Franc. Zypæi Fundamenta Medicinæ Reformatæ Physico-Anatomica. In *Oct*.

F I N I S.